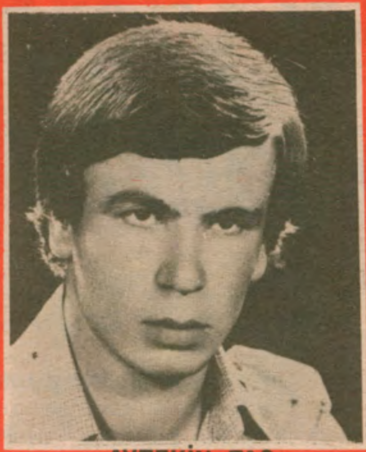
"anti-emperyalist dayanışma, barış, dostluk" YARIŞMAMIZA KATILIN

AYTEKİN TAŞ

HÜSEYİN GÜZEL

ilerici YURTSEVER gençlik

Yıl:3 27.9.1978 500 kr. 65

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

Ortaöğrenimde sıkıyönetime son !

IRKÇI-ŞOVEN BASKILARA SON VERİLMELİDİR!

ilerici gençlik hareketi iki yiğit savaşerini yitirdi

Hüseyin Güzel

Aytekin Taş

Kuruldüğundan bu yana işbirlikçi tekelci burjuvazinin, gerici - faşist güçlerin, maocu provokasyon yuvalarının boy hedefi durumuna gelen İlerici Gençler Derneği'ne yönelik saldırılar aralıksız sürdürülüyor. İGD şubeleri basılarak kapatılıyor, yöneticileri hakkında soruşturmalar açılıyor ve en önemlisi, İGD üyeleri kurşunlanıyor, öldürülüyor. Geçtiğimiz günlerde emperyalizmin, içgericiliğin bu saldırı planına yeni bir halka daha eklendi. İGD bir hafta içcrisinde, demokrasi ve özgürlük savaşında iki şehit daha verdi. Hüseyin Güzel ve Aytekin Taş faşist Türkeş'in cinayet şebekelerince katledildiler. Böylece yalnız Eylül ayının son 20 gününde öldürülen İGD üyelerinin sayısı 3'e yükseldi. Hatırlanacağı gibi, 10 Eylül günü İGD üyesi Önder Alkan maocu karşı - devrimcilerin silahlı saldırısı sonucu katledilmişti.

İÇGERİCİLİĞİN PLANLARI VE İGD'YE YÖNELİK YENİ SALDIRILAR

Faşist cinayet şebekelerinin, maocu karşı devrim yuvalarının silahlı, bombalı saldırılarının altında yatan gerçek nedir? Neden bu cinayet şebekeleri İGD üyelerini, yöneticilerini boy hedefi seçiyor, saldırılar düzenliyorlar? İçgericiliğin İlerici Gençler Derneği'ne yönelik çok yönlü bir saldırı planını uygulamaya çalıştığı öteden beri biliniyor. Özellikle tekelci sermayenin sözcüsü «Hürriyet» gazetesinin «özel» rumuzlu bir haberi ile bu uygulamaların asıl amacı ortaya konmuştur. Hatırlanacağı gibi «Hürriyet» gazetesinin 1. sayfasında büyük puntolarla yer alan bu haberde «İGD ve ÜLKÜ OCAKLARININ KAPATILACAĞI» belirtiliyordu. Faşist saldırı ve cinayetlerden, türlü provokasyonlara, İGD'yi karalama kampanyalarından, yöneticileri hakkında açılan soruşturmalara kadar varan uygulamalar ve daha başka gelişmeler —Ülkü Ocaklarının tasfiye edilmesi— hep bu haberi işbirlikçi sermayenin niyetlerini doğrular nitelikte olmuştur.

Ağustos ve Eylül ayları içerisindeki gelişmeler, işbirlikçi tekelci sermayenin İGD'yi kapatma, O'nu karalama niyetlerinden vazgeçmediğini gösteriyor. Aksine bu aylar içerisinde İGD'ye yönelik saldırılar daha da yoğunlaşmış, yeni bir aşamaya girmiştir: İGD 1. Büyük Kongresi'nde kabul edilen yeni tüzük yine engellenmiş ve onaylanmayarak geri çevrilmiştir. (Bilindiği gibi eski tüzük ancak 2,5 yıl sonra onaylanmıştı.); 1 Mayıs gösterisi ile ilgili olarak sadece iki örgüt üzerinde soruşturmalar sürdürülmektedir. Bu örgütlerden birisi İGD'dir ve 1 Mayıs'ta komünizm propagandası yapıldığı gerekçesiyle yöneticileri hakkında açılan soruşturma derinleştirilmek istenmektedir. Son bir ay içerisinde Edirne, Ankara Yenişehir, Ümraniye şubeleri kapatılmış, Siirt şubesi faşistler tarafından yakılmıştır; 30'u aşkın İGD üyesi faşist ve maocu saldırılar sonucu yaralanmış, 3 İGD üyesi öldürülmüştür. Bütün bunlar, içgericiliğin İGD üzerindeki saldırıları yoğunlaştırmak istediğinin gösterilmesi açısından yeterlidir. Kaldı ki İGD'ye yönelik saldırılar yalnız yukarıda saydıklarımızla da kalmamaktadır.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi gerici basın İGD'yi karalama, eylemlerini çarpıtma ve O'nu işçi sınıfından, ulusal demokratik güçlerden koparma alanında da boş durmuyor. Öyle ki demokratik örgütler, sendikalar üzerinde oynanmak istenen her oyunda İGD'ye de bir pay çıkartılmasına büyük özen gösteriliyor. Bu alanda içgericiliğin baş yardımcılığını, onların uşağı, maocular üstleniyor. Ancak sözde sosyalist partiler ve onların gençlik örgütleri de İGD düşmanlığı korosuna katılmakta acele ediyorlar. Yayın organlarında tekelci ve maocu basının ağzıyla İGD'ye saldırıyor, İGD'yi karalamaya çalışıyorlar.

Kuşkusuz İGD üzerindeki saldırılar, tek başına, işçi sınıfına, tüm ulusal demokratik güç ve örgütlere yöneltilen baskılardan bağımsız değildir. Çünkü gelişmelerin de gösterdiği gibi, işçi sınıfı hareketine yönelik saldırıların arttığı, anti - komünizmin gemi azıya aldığı zamanlar İGD üzerindeki baskılar da yoğunlaşmakta ve genel saldırıların bir parçası olarak artmaktadır.

İçgericiliğin, maocu karşı devrimcilerin kanlı saldırıları sadece ilerici gençliği değil, tüm anti - faşist güçleri tehdit ederken yapılması gereken eylem birliğini güçlendirmektir. Faşizme ve maoculuğa karşı birleşmektir. Bu yol, işçi sınıfımızın önerdiği, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliğine dayanan, faşist tırmanışa, gericiliğe karşı ortak savaşım yoludur.

İlerici gençlik, her zaman sorumluluğunun bilincinde olmuş, işçi sınıfının yanında, onun yol göstericiliğinde hareket etmiştir. Şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da aynı yolda, işçi sınıfının savaş yolunda, eylem birliği yolunda yürümeye devam edecek, gerici - faşist güçlerin, maocu karşı devrimcilerin kanlı cinayetleri, silahlı bombalı saldırıları karşısında yılmayacak ve tezgâhlanan oyunları boşa çıkaracaktır.

İGD'nin YAYINLADIĞI BİLDİRİ:

AYTEKİNLER HÜSEYİNLER ÖLMEZ!

EMEKÇİ HALKIMIZA

Faşizmi dayatmak isteyen gerici - faşist güçler karanlık oyunlar tezgâhlıyorlar, ölüm yağdırıyorlar. Kan kusuyorlar, kahbece katlediyorlar. Birer birer yurtseverleri, devrimcileri şehit düşürüyorlar. «Halkım uğruna can feda» diyen savaşkan neferleri kurşunluyorlar.

Eli kanlı kiralık katiller, faşist çeteler savaşkan üyemiz Aytekin Taş'ı dün vurmuşlardı. Daha cenazesi morgdan alınmadı, toprağa verilmedi. Arkasından Genel Yönetim Kurulumuz üyesi ve Adana Şube Başkanı Hüseyin Güzel'i evinde yatmak üzere iken profesyonel katillerce beynine 5 kurşun sıkarak katlettiler.

«Yolumuz işçi sınıfının savaş yoludur» diyen ilerici yurtsever gençleri sivri uç yaptılar. Saldırılarını yoğunlaştırıyorlar. Gözaltına alıyorlar, işkence yapıyorlar, yaralıyorlar. Ve bunların yanısıra ölüm haberleri geliyor.

Burjuvazi saldırıyor. Bu saldırıları yeni değil. 1920'lerden beri ulusal ve sosyal kurtuluş için savaşan ilericileri, yurtseverleri Karadeniz'lerde boğduruyor, arkadan hançerliyor ve kana boğmaya çalışıyor. Ama başaramadılar. Onbeşlerin özgürlük türkülerini yüzbinler haykırıyor. Söndüremeyecekler yanan bağımsızlık meşalesini, durduramayacaklar akan bu coşkun seli.

İlerici yurtsever gençlik ölülerini omuzlayıp işçi sınıfının başını çektiği savaşım cephesinde ilerliyor, yerini daha sağlam alıyor.

Yurdun dört bir yanını saran bu terör ve kitle kırımlarının, Malatya, Sivas, Elazığ, Kars'daki gerici faşist ayaklanma provalarının sorumluları emperyalist tekeller ve işbirlikçileridir. Ülkemize çöreklenen emperyalistler, NATO'suyla, CENTO'suyla, İMF'siyle, Dünya Bankasıyla, ekonomik ablukasıyla, Atom harmanlarıyla bizi tehdit ediyor. Aşımıza ekmeğimize göz dikiyor. Faşist bir diktatörlük özlemi içinde kıvranıyor.

Buna karşı emekçi halkımızın yiğit savaşkan öncüleri işçi sınıfımız haykırıyor: «Ulusal demokratik güçlerin cephesi faşizm özlemcilerini yerle bir edecek ve faşizme geçit vermeyecek.»

İlerici yurtsever gençlik bu cephenin içindedir. Haykırıyoruz gençliğin anti - emperyalist, anti - faşist eylem birliğini.

Yaşasın Ulusal Demokratik Güçlerin Eylem ve Cephe Birliği!
MHP, ÜO, ÜGD kapatılmalı!
İlerici Gençlik Savaşkan Neferlerini Unutmayacaktır!
Hüseyinler Ölmez! Aytekinler Ölmez!

IRKÇI-ŞOVEN BASKILARA SON VERİLMELİDİR!

CHP ağırlıklı iktidar bir yandan uluslararası tekellerin dayatmalarına boyun eğer bunalımın faturasını emekçi halkın sırtına yüklemeye çalışırken öte yandan iç gericiliğin erki ele geçirmek için tırmanışa geçtiği günlerde Kürt halkına karşı kırım provalarına başvurmakla gericiliğin ırkçı - şoven saldırılarına çanak tutuyor.

TATBİKAT MI? KÜRT HALKINI EZME PROVASI MI?

Geçtiğimiz günlerde Doğu'da yapılan Oluşlar ve Kanatlı-78 jandarma tatbikatları kamuoyunun derin nefretini üzerine çekti. Ulusal sorun karşısında kör ve sağır olan demokrat unsurlar bile bu tatbikatları tepkiyle karşıladılar. Buna karşılık CHP ağırlıklı iktidarın yetkili ağızları tam bir pişkinlikle olayı örtbas etmeye çalıştılar. Faşistlerin Doğu'da giriştikleri kanlı provokasyonlar karşısında eli kolu bağlı duran iktidar, gelişebilecek olayları önlemek (!) için böylesi tatbikatlara başvurduğunu iddia ediyor. Ancak olayları önlemekten çok başka bir amaca hizmet ettiği gün gibi ortada olan bu hareketlerin ırkçı - şoven baskılara zemin hazırladığı, gerici - faşist güçlerin ekmeğine yağ sürdüğü bir gerçektir.

CUMHURİYETTEN BUYANA HÜKÜMETLERİN RESMİ POLİTİKASI KÜRT HALKINI EZMEK BİÇİMİNDE SOMUTLANMIŞTIR.

Ulusal kurtuluş savaşından bugüne dek hükümetlerin Doğu politikası, Kürt halkının, diğer ulusal azınlıkların ezilmesi, zorla Türkleştirilmesi yönünde olmuştur hep. Egemen güçlerce Lozan Anlaşmasından sonra Türkiye'nin uyumlu bir devlet haline gelmesi için böylesi bir politika izlenmiştir. «Türkiye Türklerindir» parolası daha o günlerde ilân edilmiştir.

Ulusal azınlıkları, özellikle Kürt halkını zorla Türkleştirme işlemi 19 Haziran 1927 yılında TBMM'nde kabul edilen bir yasayla resmileşmiştir.

1934'te TBMM'de kabul edilen İskan Yasası ise, Kürt halkını yaşadığı bölgeden sürmeyi amaçlıyordu. Bu yasanın 1. Maddesi, İçişleri Bakanlığını yerleşim alanlarını düzenlemede yetkili kılıyordu. İçişleri Bakanlığının hazırladığı ve hükümetin onayladığı bir haritaya göre Türkiye üç bölgeye ayrılıyordu. «(madde, 2) : 1 — Türk kültürüne sahip halkın yoğunlaştırılması gereken bölgeler; 2 — Türk kültürüne bağlı göçmenlerin yerleştirilmesi için ayrılan bölgeler; 3 — 'Sağlık, koruma, ekonomik, kültürel ve askeri' nedenlerle ve düzenin sürdürülmesi amacıyla tamamen boşaltılması gereken, yerleşme ve yer değiştirmenin yasaklandığı bölgeler. Bu bölgede özellikle Kürtler yaşıyordu ve şu halde Kürtlerin tamamen boşaltılması sözkonusuydu.» (Ekim Devrimi Sonrası Türkiye Tarihi, sy - 226 Bilim Yayınları).

Egemen güçlerin çıkardıkları yasaları tanımayan Kürt halkı dağlara çıktı.

Genç, ihtiyar, çocuk binlerce Kürt katleaııdi. Burjuvazi Kürt halkına karşı giriştiği vahşice soykırım hareketlerini Doğu'da askeri durum ilan ederek günümüze dek sürdürdü.

EGEMEN GÜÇLERİN YENİ KIRIM PLANLARI AÇIĞA ÇIKIYOR

Haziran ayı ortalarında Hakkari bölgesinde gelişen olaylar ve «Türkiye Türklerindir» parolası ile yayın yapan Hürriyet gazetesinin kışkırtmaları, egemen güçlerin Kürt halkına karşı yeni saldırılara girişeceğinin ilk işaretleriydi. Sırtını emperyalizme dayayan Barzani Kuvvetlerinin Kürt halkına, Talabani kuvvetlerine karşı giriştiği imha hareketlerine MİT'in göz yumduğu, hatta el altından destek sağladığı günlük basına yansıdı. Bu gerçeklere göz yuman iktidar çevreleri olayları aşiret kavgası, sınır çatışması, kaçakçı vuruşması olarak yansıtmaya özen gösterdiler.

Başbakan Ecevit'in ve İçişleri Bakanı Özaydınlı'nın tam bu sıralarda Doğu gezisine çıkmaları ve ardından hükümetin Köylüye Ulaşım Projesi adı altında, ayakları havada bir proje ile Doğu'yu kalkındırma çabalarına (!) girişmesi soruna yüzeysel yaklaşmaktan, olayları örtbas etmekten başka anlama gelmiyordu.

KÜRT VE TÜRK HALKININ ÖZGÜR GELECEĞİ SOSYALİZMDEDİR

Egemen güçler erkte kalabilmek için günümüzde faşizme tırmanırken, içsavaş çığlıkları atarken anti - komünizm, anti - Sovyetizm propagandası yanında «Kürt tehlikesi», «Bölücülük» yaygaraları ile küçük burjuva çevrelerde, ulusal burjuvazinin sosyal demokrat olarak tanınan kanadında etkili olabiliyorlar. Sosyal demokrat yöneticiler bu propagndanın etkisiyle; «Türkiye'de halklar yok, tek halk var» demekle, «Kürt yok Türk var» biçimindeki uydurma şovenist tezle aynı kapıya çıkıyorlar. Kürt sorununu salt «bölgesel geri kalma» sorunu olarak görüyor, çözüm yolu olarak da kendi «dengeli kalkınma planları»nı dayatıyorlar.

Ulusal sorunu çarpıtan, onu kendi planları doğrultusunda bir araç olarak kullanan sadece egemen güçler değil. Kürt burjuvazisinden yayılan milliyetçi - ayrılıkçı tezlerle, maocu akımların Kürt halkının ulusal hoşnutsuzluğunu kendi serüvenci emellerine alet etme girişimleri, Türkiye devrimci hareketini, işçi sınıfını bölmeyi amaçlıyor.

Kürt halkı bugün hızla bilinçleniyor. Ulusal demokratik hakları için, kendi geleceğinin kendisince belirlenmesi için, Türkiye işçi sınıfının öncülüğünde, Türk halkı ile omuz omuza savaşıma atılıyor. İşte egemen güçleri korkutan da bu olgudur. Egemen güçler bunun için bir yandan faşist tırmanışa koşut olarak aşiret, mezhep ayrılıklarını körükleyerek Kürt halkını birbirine kırdırmaya çalışırken, (Elazığ'da, Sivas'ta, Van'da yapılanlar bu planın parçalarıdır.) öte yandan bu olayları ırkçı - şoven propagandaya malzeme yapıyorlar.

Ancak egemen güçler ne yapsalar boşuna. Ezilen halklar, kurtuluşlarınm, özgür geleceklerinin sosyalizmde olduğunu her geçen gün daha iyi kavrıyorlar. Sosyalist ülkelerde ulusal sorunun nasıl çözümlendiğini görüyorlar. Bu gerçek, Türk ve Kürt emekçilerinin ortak düşmanı; emperyalizme, faşizme, tekellere karşı savaş birliğini güçlendiriyor.

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK • Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi • Sahibi: Rifat GÜLER • Sorumlu Yönetmen: Bahattin SEVEN • Yönetim Yeri: Başmusahip Sok. No. 3/1 Cağaloğlu - İST. • Yazışma adresi: P.K. 914 Sirkeci - İST. • Posta çeki: Rıfat GÜLER 107301 • Abone: 6 Aylık: 50 TL. — 12 Aylık: 100 TL. — Yurtdışı iki katı • Türkiye Dağıtımı: TEMEL DAĞITIM • Dizgi: Özal Mat. • Baskı: Karaca Ofset Matbaası • Son baskı tarihi: 6.10.1978

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ MYK ÜYESİ MEHMET BOZ :

ORTAÖĞRENİMDE BİRLİK PEKİŞTİRİLMELİDİR !..

İşçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki sınıf savaşımı ülkemız gençliğini de etkiliyor. Öğrenci gençliğin önemli bir bölümünü oluşturan ortaöğrenim gençliği de bu savaşımdan oldukça fazla etkileniyor. Kıran kırana giden sınıf savaşında daha etkin olarak yerini alan ortaöğrenim gençliği, yeni ders yılına başlarken çözümlenmemiş bir dizi sorunla karşı karşıyadır.

Bu sorunların başında can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sorunu gelmektedir. Geçtiğimiz dönemde faşist saldırılar yüzünden binlerce öğrenci okuluna devam edememiş, okulunu bırakıp işsizler ordusuna katılmak zorunda kalmıştır.

Bundan başka ortaöğrenim kurumlarında yürürlükte olan disiplin yönetmeliği başlıbaşına bir sorundur. Yönetmelik tamamen gerici, faşist niteliktedir. Öğrencilerin temel hak ve özgürlüklerini ortadan kaldırmayı öngörmektedir. Bunun ivedilikle değiştirilmesi, demokratik içerikli bir yönetmeliğin yürürlüğe sokulması büyük bir gereksinmedir. Ortaöğrenim gençliğinin canalıcı sorunları salt bunlarla da sınırlı değildir. Gerici ders kitaplarından, yetersiz ve ilkel ders araç ve gereçlerine, öğretmen azlığına, bölgelere göre eğitim eşitsizliğine dek uzanan sorunlar zinciri ortaöğrenim öğrencilerinin önünde tüm yakıcılığı ile durmaktadır.

Ülkemizin bugün içinde bulunduğu politik ortam yeni ders yılında faşist saldırıların artarak süreceğini açık seçik göstermektedir. Faşist saldırılara, anti - demokratik uygulamalara karşı ortaöğrenim gençliği «yolumuz işçi sınıfının yoludur» belgisi ışığında birliğini pekiştirmeli, anti - faşist savaşımı yükseltmelidir. Ancak bu biçimde saldırıların üstesinden gelinebilir, dirimsel sorunların çözümlenmesi yolunda ileri adımlar atılabilir!..

ORTAÖĞRENİMDE OKULLAR AÇILIRKEN

Ortaöğrenim düzeyindeki okullar yeni ders yılına başlamaktadırlar. Bu okullarda okuyan öğrencilerin bir yığın sorunu hâlâ çözüm beklemektedir. Gerici - faşist karması MC'nin gerici eğitim politikasının keskinleştirdiği sorunlar CHP ağırlıklı hükümet döneminde de sürüp gelmiştir. Kuşkusuz ortaöğrenim gençliğinin sorunları demokratik gençliğin diğer kesimlerinin sorunlarından ayrı düşünülemez. Kaldı ki bu sorunların kaynağı bugünkü kapitalist düzendir. Onun bir üst yapı kurumu olan çağdışı, anti - demokratik eğitim sistemidir.

Kapitalizmin derinleşen bunalımı gençlik üzerinde olumsuz etkiler yaratmaktadır. Bu yüzden bugün ülkemizde ortaöğrenim gençliği daha yığınsal ve örgütlü olarak kapitalist sömürü düzenine başkaldırmakta, demokratik savaşımda yerini almaktadır. Ülkemizin bugünkü durumu, ortaöğrenim kurumlarında ilerici, yurtsever gençleri zorlu görevlerin beklediğini açık seçik göstermektedir.

DEMOKRATİK MEVZİLERİ KORUMAK VE GENİŞLETMEK

1978 - 79 öğretim yılında ilerici ortaöğrenim öğrencilerini bekleyen önemli görevlerden birisi, okullarda elde edilmiş demokratik mevzileri korumak ve mümkün olduğu kadar genişletmektir. Gerici - faşist güçlerin, çetin savaşlar sonucu elde edilen kazanımları gaspetmek için saldırılarını arttıracakları gözönünde tutulursa bunun önemi daha iyi anlaşılacaktır. Defalarca kanıtlanmış bir gerçektir ki, yeni demokratik haklar kazanmanın yolu, kazanılmış olanları koruyabilmekten geçer. Bunun için demokratik haklar uğrundaki savaşımı yükseltmek, bunu anti - faşist savaşımla uyumlu kılmak vazgeçilmez bir görevdir.

İLERİCİ ÖĞRENCİLERİ DEVRİMCİ SAVAŞIMA ÇEKMEK

Bugün ortaöğrenim kurumlarında anti - faşist, demokratik savaşıma çekilmeyen binlerce öğrenci vardır. Bu sorun üzerinde önemle durmak gerekir. Ortaöğrenimli gençler, anti - faşist hareket için oldukça yüksek potansiyel taşımaktadırlar. Bu gerçeği gözönünde tutan faşistler ve maocu faşistler ortaöğrenimde örgütlenmek konusuna büyük önem vermektedirler. Faşist çeteler demagojik kampanyalarla, öğrencilerin haklarını savunur pozisyonlar takınmakla ortaöğrenim gençlerini kendilerine çekmeye çalışmaktadırlar. Maocular da bilimsel sosyalist düşüncelerle yeni yeni tanışmaya başlayan gençliğin bu önemli kesimini, karşı - devrimci emellerine alet etmek için tüm yöntemleri kullanmaktadırlar. Okullarda keskin «devrimci» pozlar takınan maocuların ve «sol» grupların bu yöndeki uğraşlarının en acı sonucu, öğrencilerin ezici çoğunluğunun devrimci harekete ilgisiz kalmasını sağlaması olmaktadır. İlerici, yurtsever öğrenciler bu duruma karşı ardıcıl bir savaş yürütmekle yükümlü olmalıdırlar. Maocu bozkurtlarla, Türkeşçi bozkurtların kirli oyunlarını bozmak, etkinliklerini kırmak anti - faşist hareketin birliği, başarısı ve çıkarları açısından ertelenmez bir görevdir.

ÖRGÜTLENMEYİ YÜKSEK BOYUTLARA ÇIKARMAK VE EYLEM BİRLİĞİNİ SAĞLAMAK

Yeni ders yılında ortaöğrenim kurumlarında başa alınması gereken diğer bir konu da örgütlenmeyi güçlendirmektir. Gerici - faşist güçlerin faşist bir dikta yerleştirmek için kanlı kırım saldırılarını arttırdıkları şu dönemde bu konu canalıcı bir sorundur. Örgütlenmeyi somut temeller üzerinde oturtmak gerekir. En başta öğrencilerin somut sorunlarından yola çıkarak gençlik yığınlarını örgütsel plana çekmek vazgeçilmez bir görevdir. Okullarda ancak ;öğrencilerin ezici çoğunluğuna dayanan güçlü örgütsel birlikler oluşturulursa, eylem birliği güçlendirilirse gelebilecek faşist saldırılar savuşturulabilir, etkisiz duruma getirilebilir.

ÇERKEŞ - AFŞAR KÖYLÜLERİ :

"niye bizim çocuklarımız da okuyamıyor?"

İGD Çerkeş Şubesi Köylü Gençlik Bürosunun, Afşar köylüleriyle eğitim ve öğretim üzerine yaptığı röportajı veriyoruz.

«Köyümüzün ilçeye uzaklığı yaklaşık 25 km.'dir. Köyümüzde 70 hane 450 kişi yaşıyor. İlçeye giden yol yetersiz, kış aylarında ise kapanıyor. Köyümüzde ilkokulu bitirdikten sonra orta veya yüksek öğrenim yapabilen tek kişi yok. İlçeye yolumuz uzak. Çocuklar gidip gelemezler. Okuyabilmeleri için ilçede barınabilecekleri yer yok. Bunu kendi imanlarımızla sağlıyamıyoruz. Köyümüzde ilkokulu bitiren gençler okuma olanağı bulamayınca İstanbul'a çalışmaya gidiyorlar. Bu yüzden çocuklarımız da bizler gibi cahil kalıyorlar, karanlıktan kurtulamıyorlar.

Niye bizim çocuklarımız da okuyamıyor, niye bizleri cehaletin karanlığından kurtaramıyorlar? Niye bizleri uyararak gerçeği gösteremiyorlar?

Çocuklarımızın okuması için ilçede bir öğrenci yurdu yapılması gereklidir. Bu sadece bizim köyün değil, ilçeye bağlı tüm köylerin ortak derdidir. İlçede yapılacak bir öğrenci yurdu birçok köy gencine okuma olanağı sağlayacaktır. Bunun gerçekleşmesi için civar köylerle ilişki kurarak birlikte mücadele edeceğiz. Çünkü mücadele etmeden, hakkımızı aramadan hiç kimse yüzümüze bakmamaktadır. Biz köylüler sizin gibi gençlerin bize yardımcı olmalarını istiyoruz.»

ÖĞRETMEN NECATİ KAYA :

"ÖĞRENCİLER BİRLEŞMELİDİRLER"

İYG ● Yeni ders yılında ortaöğrenim kurumlarında can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sorununun yakıcılığını sürdüreceği kanısı oldukça kuvvetlidir. Bu sorunun köklü bir çözüme kavuşturulması için ne gibi önlemler alınmalıdır?

NECATİ KAYA ● Bu sorunun kökten çözümlenmesi için başlıca önlem hiç kuşkusuz tüm faşist yuvaların kapatılmasıdır. Hükümet eğer gerçekten gençlerin can güvenliğini sağlamak ve öğretim kurumlarında barış ortamı yaratmak istiyorsa, faşist çetelerin okullardaki uzantılarını öğrenim alanlarından uzaklaştırmalıdır. Bunlardan hesap sorulmalıdır.

Öte yandan, okullarda tüm anti - faşist gençler, ayrılık noktalarını bir yana bırakıp, tüm öğrencilerin ve ezilen sınıfların can düşmanı faşizmin okullardaki tırmanma yollarını tıkamak zorundadırlar. Bu anlamda eğitim kurumlarında, gençliğin anti - faşist güç ve eylem birliği mutlaka sağlanmalıdır.

İYG ● Bu yıl ders kitaplarının basımının gecikeceği söylenmektedir. Bu durumda ortaöğrenim kurumlarında ne gibi sorunlar doğacaktır? Böyle bir gecikme karşısında ne yapılmalıdır?

NECATİ KAYA ● Aslında bugüne değin kitapsızlık değil, bizzat kitaplar gerici, ırkçı, çağdışı nitelikleriyle başlıca sorun olarak öğretmen ve öğrencilerin karşısına dikilmiştir. Ülkemizin bugünkü koşullarında basılacak olan kitapların eskiden beri süregelen niteliklerini pek fazla değiştirecekleri kanısında değilim.

Bence ilerici öğretmenler kitap konusunda öğrencileri sıkmamalılar. Kitaplar basılsa da basılmasa da öğretmenlere büyük görevler düşüyor. Öğrencileri ezbercilikten, hazırcılıktan kurtarmak; biraz da öğretmenlerin, kendilerini kitapların verdiği rahatlıktan, hazırcılıktan kurtarmalarıyla olasıdır.

Ders kitaplarının dışında yığınla basılı olan kitaplarla öğrencilerin tanışmasını, kaynaşmasını sağlamak da önemli bir eğitim yolu değil midir?

ÖZÜR

64. sayımızda «TÖB - DER 4. Olağan Genel Kurulu Üzerine» başlıklı yazıda yanlışlıkla konuyla ilgisi olmayan bir resim çıkmıştır. Bu teknik hata nedeniyle tüm okurlarımızdan özür dileriz.

İLD GENEL BAŞKANI AHMET ÖZBEK :

OKULLARDA ANTİ-FAŞİST EYLEM BİRLİĞİ SAĞLANMALIDIR

A. Özbek

Ortaöğrenim düzeyindeki okulların şu günlerde yeni öğrenim yılına başlamaları dolayısıyla İLD Genel Başkanı Ahmet Özbek ile yaptığımız röportajı aşağıda yayınlıyoruz.

İYG ● Bildiğiniz gibi ortaöğrenim gençleri önümüzdeki günlerde çözüm bekleyen bir yığın yakıcı sorunla birlikte yeni ders yılına başlayacaklar. Bu sorunlar üzerinde kısaca durur musunuz?

A. ÖZBEK ● Ortaöğrenim gençliğinin yakıcı sorunlarını sırayla ele alalım! Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sorunu henüz çözüme kavuşturulmamıştır.

Bunun yanısıra, ortaöğrenim gençliğinin gerici ders kitapları sorunu, faşist disiplin yönetmeliği, üniversite sınav sonuçlarında açıkta kalma, elenme sorunu, meslek liselilerin tam üniversite hakkı, staj, sigorta hakkı ile ilgili hemen hemen hiçbir girişimde bulunulmamıştır. Hele Kürt çocuklarının her türlü eğitim, araçgereçten yoksun bırakılmaları, ana dillerine yasaklar konulması resmi politika haline gelmiştir.

Öğrenci Birliklerinin kurulması da ortaöğrenim gençliğinin en yakıcı sorunlarından biridir. Ayrıca ders araç - gereçlerinin pahalılığı ve okul kayıt işlemlerinde para alınması dar gelirli ailelerin belini bükmekte, ortaöğrenim gençliğinin başında bu sorun Demokles'in kılıcı gibi her yıl daha çok keskinleşerek durmaktadır.

İYG ● Sözkonusu sorunların çözümlenmesi ya da en azından bu yolda ileri adımlar atılması konusunda ne düşünüyorsunuz?

A. ÖZBEK ● Bir kere can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması için gizli - açık tüm faşist saldırı ve cinayet yuvaları kapatılmalıdır. Gerici ders kitapları yerine, bilimsel demokratik bir komisyonca hazırlanacak yeni ders kitapları yürürlüğe konmalıdır. Bu komisyona ilerici, devrimci, işçi, köylü, öğretmen, öğrenci kuruluşları, halktan yana bilim adamları ve Türk Dil Kurumu katılmalıdır. CHP ağırlıklı hükümet MC dönemi öncesi okutulan ders kitaplarını yürürlüğe koydu. Oysa bu kitaplar da tutucu, gerici bir içeriktedir, soruna çözüm değildir.

Üniversite sınavlarındaki eleyiciliğin, eğitimimizdeki fırsat eşitsizliğinin ortadan kalkması için ilk adım olarak özel okullar, kolejler, eğitimin bir sömürü aracı olarak kullanılmasına yarayan dersaneler kapatılmalıdır. Yurdun neresinde olursa olsun, tüm öğrenciler eşit olanaklara kavuşturulmalı ve Kürt çocukları kendi ana dillerinde eğitim görmelidir. Bunlar yapılmazsa, yine kolej, özel okul öğrencileri ve paralı kurs görenler üniversiteye doluşacak, emekçi aile çocukları işsizler ordusuna, kahve köşelerine itilecektir.

Meslek liselilerin sigorta hakkı verilmeli, meslek liselerindeki emek sömürüsüne son verecek önlemler alınmalıdır. Meslek liseliler fabrikalarda staj görmelidirler. Meslek liselilere tam üniversite hakkı tanınmalıdır. Tüm bunları içerecek genel ve teknik eğitimin birleşmesiyle oluşacak «politeknik» eğitim uygulanmalıdır.

Okul kayıt işlemlerinde yasalara aykırı olarak para alan okul yöneticileri cezalandırılmalıdır.

9. Eğitim Şurası'nın almış olduğu karar ve okul yönetmeliğinin 86. maddesi gereği öğrenci birlikleri oluşturulmalıdır. Eğitsel kollar çalıştırılmalıdır. Böylece okul öğrencilerinin okul yönetiminde söz ve karar sahibi olmaları sağlanmalıdır. Bu şekilde yarının eğitimcileri, yöneticileri, aydınları olan ortaöğrenim gençleri okul sıralarında yetkinleştirilmelidir, geleceğe hazırlanılmalıdır. Bu uğurdaki savaşım ardıcıl olarak yükseltilecektir.

İYG ● Özel olarak okul ve disiplin yönetmeliği ile ilgili düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz? Bu konuda örgütünüz İLD'nin öngördüğü çalışmalardan sözedebilir misiniz?

A. ÖZBEK ● Disiplin yönetmeliği öyle bir biçimde hazırlanmıştır ki, nereye çekersen oraya gidiyor. Örneğin; disiplin yönetmeliğinin bu özelliklerini en açık bir şekilde betimleyen 6. maddede şöyle deniyor: **«Bu yönetmelikte yazılı olmayan veya yazılanlardan hiçbirine uydurulmayan fakat toplumun vicdanını inciten hareketler ve davranışlar da disiplin konusu olup cezayı gerektirir.»** Görüldüğü gibi okul yönetimi istediği öğrenciye istediği cezayı verebilmektedir.

İLD, faşist disiplin yönetmeliğinin kaldırılmasını, halktan yana eğitime uygun demokratik bir disiplin yönetmeliğinin hazırlanmasını istiyor. Bu sorunun ana çözüm yollarından biri, öğrenci birliklerinin okullarda oluşturulması ve öğrencilerin yönetimde söz sahibi olmalarıdır.

İYG ● Sayın Özbek, yeni öğrenim yılında ortaöğrenim okullarında ilerici, yurtsever öğrencilerin başa alması gereken çalışmalar sizce ne olmalıdır? Önerilerinizi öğrenebilir miyiz?

A. ÖZBEK ● İlerici, yurtsever öğrencilerin başa almaları gereken çalışmalar, yukarda değindiğim somut duruma uygun olarak, demokratik savaşımda anti - faşist, anti - emperyalist tüm ortaöğrenim gençliğinin eylem birliğini sağlamak, İLD çatısı altında örgütlemek ve öğrenci birliklerinin kurulmasını sağlamak olacaktır. Öğrenci - veli - öğretmen dayanışmasını sağlamak, pekiştirmek de başa almaları gereken görevler arasındadır.

C. Özdek

ÖĞRENCİ VELİSİ CELAL ÖZDEK :

«CAN GÜVENLİĞİNİN OLMADIĞI YERDE VERİMLİ EĞİTİM DÜŞÜNÜLEMEZ!..»

İYG ● Bu yıl çocuğunuzun okul ihtiyaçlarını karşılamada ne gibi zorluklarla karşılaştınız?

CELAL ÖZDEK ● **Ben dört çocuk babasıyım. Çocuklarımın iki tanesi ilkokul öğrenimine devam etmektedir. Dilerseniz önce ilkokula devam eden çocuklarımdan söz edeyim. Sonra da liseye devam edeceklerden söz edeyim. 1 Eylül maaşımı aldığımda ilkokula devam eden çocuklarımın ihtiyaçlarını hesaplamayı düşündüm. Masanın başına birlikte oturduk. Önce ihtiyaçların bir listesini yapalım dedik. İlk aklımıza gelen okul çantaları oldu. Komşuların çocuklarından çantaların tanesinin 275 lira olduğunu, siyah önlüklerin de 250'şer liradan satıldığını öğrenince geriye kalan defter, kalem, kitap vb. ihtiyaçların fiyatlarını öğrenmemize gerek kalmadığı ortaya çıktı. Çünkü bu maaşla işin içinden çıkmamız olanaksızdı. Altı aylık elektrik parasının makbuzu da cebimdeydi. 1500 lira da oraya ödemem gerekiyordu. Bu durum karşısında liseye giden çocuklarımın masraflarından da söz etmem gerekiyor mu bilmem?..**

İYG ● Siz de biliyorsunuz ki aileler, çocuklarını okula güven içinde gönderemiyorlar. Bu duruma son vermek vazgeçilmez bir zorunluluktur. Bununla ilgili önerilerinizi öğrenebilir miyiz?

CELAL ÖZDEK ● **Bu sorun tüm emekçi halkımızın da sorunudur. Can güvenliğinin olmadığı yerde hiçbir sorunun çözülemeyeceği gibi eğitim ve öğretimin de verimli bir şekilde uygulanacağı düşünülemez. Bu bakımdan önce emekçi halkımıza yapılan saldırıların ve giderek artan kitle katliamlarının kimler tarafından niçin yapıldığını, sonra da çözüm yollarını koymak gerekiyor. Çözüm yollarının başında da cinayet ve saldırı yuvalarının kapatılması gelmektedir.**

TÖB-DER üyesi M.Kurt öldürüldü

TÖB - DER üyesi, Vefa Lisesi Müdür Yardımcısı öğretmen Mustafa Kurt faşistler tarafından öldürüldü.

Bilinçli ve önceden planlanmış bir saldırıyla öldürülen Mustafa Kurt'la birlikte bugüne değin faşist saldırılarda canını veren TÖB - DER üyesi öğretmenlerin sayısı 50'yi bulmuştur.

İGD MERKEZ ÇOCUK BÜROSU'NUN 'ÇALIŞAN ÇOCUKLAR' ANKETİ SONUÇLANDI

İGD Çocuk komisyonu 1979 Uluslararası Çocuk Yılı çalışmalarını yoğunlaştırdı. Çıraklık statüsü dışında, çalışan çocukların sorunlarını inceleyen ve bu doğrultuda önemli veriler getirecek olan **«Anket Çalışmasını»** uygulamaya sokan örgütümüz çalışmalarını kısa süre önce sonuçlandırdı.

Çocuk komisyonu öncülüğünde, anket uygulama çalışmasına katılan görevli arkadaşlar bir hafta süreyle, Yenikapı, Taksim, Karaköy, Kağıthane, Çağlayan, Mahmutpaşa, Gaziosmanpaşa, Cağaloğlu, Aksaray ve Eminönü bölgelerini örgütlü bir biçimde dolaştılar. Çıraklık statüsü dışında çalışan çocukların 10'u ile konuşarak sorular yönelttiler, 1979 yılının önemini anlattılar.

UÇY çalışmalarına katkıda bulunmak için 1978 Aralık ayında Ankara'da toplanacak olan Ulusal Konferansa örgütümüz **«Çocuk ve Çalışma»** konusunda ÇIRAK - DER ile birlikte hazırlanarak, ortak bir tebliğ ile katılacaktır. Bizim görevimiz **«Çıraklık statüsü»** dışında çalışan çocukların sorunlarını incelemek, sorunların çözümü doğrultusunda adımlar atmak, bu konuda en geniş kamuoyu yaratmaktır.

Çalışma konumuzla ilgili veriler yok denecek kadar az. Kütüphanelerde, üniversite kitaplıklarında konumuzla ilgili hiç bir araştırmaya rastlamadık. Öğretim görevlileri ile yaptığımız görüşmeler bu konuda, bu başlık altında Türkiye'de hiçbir çalışma nın yapılmadığını ortaya çıkarıyor.

İGD çocuk komisyonu bu çalışmayı Aralık ayındaki Ulusal Konferansla sınırlandırmayacaktır. Bu alanda araştırma yapan üniversite kürsüleri, öğretim üyeleri, demokratik kuruluşlar ile çocuk eğitimi ve çocuk sağlığına ilişkin öğrenim gören tüm öğrencilerle ilişkiye girmek dialoğumuzu geliştirmek istiyoruz.

UÇY'nin kitlelere tanıtılması, çocukların sorunlarının somut olarak neler olduğunun belirlenmesi, sonuç olarak doğru çözümlerin getirilmesi çok önemlidir.

Tüm ilerici yurtsever arkadaşların yörelerindeki çocuk sorunlarını ve konu ile ilgili önerilerini bizlere iletmelerini bekliyoruz. Yapılan araştırmalar İYG aracılığı ile okurlara tekrar iletilecektir. Arkadaşların bu konudaki uğraşılarında başarılar dileriz.

İGD MERKEZ ÇOCUK BÜROSU

16 Eylül ve ilerici gençlik

İlerici gençler 16 Eylül Direnişi'ni, 2. yıldönümünde coşkuyla kutladılar. İşçi sınıfının bu tarihsel direnişini kutlama aynı zamanda isçi - gençlik dayanışmasını pekiştirme kampanyasına dönüştü. Bu kampanya süresince sadece İstanbul'da İGD şubeleri 50 binin üzerinde bildiri dağıttılar. Yakup Keser'i anmak için yapılan afişlemeler, duvarlara çizilen resimler, duvarları süsleyen «16 Eylül utkan DGM direnişi yolumuzu aydınlatıyor. Profilo barikatlarında şehit düşen Yakup Keser'i unutmadık» **gibi sloganlar tüm İstanbul sokak ve caddelerini kapladı. İGD'nin 16 Eylül Direnişini anma çalışmaları bunlarla da bitmedi. Dernek şubelerinde yapılan seminelrerde, semtlerde kahve toplantılarında işçi - gençlik dayanışmasının önemi üzerinde duruldu. Bu direnişin işçi sınıfı hareketine yeni devrimci olanaklar sağladığı belirtildi. 30 Eylül'de İGD'nin düzenleyeceği anma toplantıları; ilerici yurtsever gençliğin, böylesi utkan eylemlere her zaman sahip çıkacağını, yaşatacağını dost düşman herkese göstermesi açısından önemlidir. İlerici yurtsever gençlik savaş alanlarında doğan işçi - gençlik dayanışmasının en ardıcıl savunucusu olacaktır. 16 Eylüller her yıl daha güçlü ve daha yığınsal olarak kutlanacaktır, ilerici yurtsever gençliğin bilincine kazınacaktır!**

ÇERKEŞ - AHIRKÖY KÖYLÜLERİ :

"TARHANA ÇORBAMIZI PİŞİRECEK SU YOK"

Orta Anadolu'nun en geri bıraktırılmış yöreleri, Çerkeş ilçe köylerinin emekçi köylüleri nasıl yaşıyorlar, ne yiyorlar, ne içiyorlar, köy gençlerinin durumu nedir? Bunları öğrenmek için biz ilerici yurtsever gençler yöremiz köylerinde çalışmalara çıktık. Gerçi bizler onların bir parçasıydık ve o yaşantının içinde yer alıyorduk. Bu yüzden kurtuluşumuzun nered olduğunu anladığımız zaman örgütümüzü açtık. Örgütümüzü açtığımızda şunu biliyorduk: Emekçi köylülerin kurtuluşu işçi sınıfının kurtuluşuna bağlıdır. Kapitalizm gericileştikçe sınıf mücadelesi keskinleşiyordu, işte bu zamanda emekçi köylülerimizden sesler geliyordu, bu kokuşmuş düzenden kurtuluş istemlerini haykıran sesler. Onlar bu seslerini gerçekten kendi öz çocuklarının kardeşlerinin kurdukları ve üye oldukları İGD'ye iletiyorlar, İGD'nin, sorunlarını ilgililere duyurmasını istiyorlardı.

İşte burdan hareketle yola çıktık ilk uğrağımız ilçemize 7 km. uzaklıkta **«AHIRKÖY»**. Köy 70 hane, 700 kişi yaşam mücadelesi veriyor. Daha köylülerimizle sohbetimiz bitmeden aralarından **«suyumuz yok evlat»** sesleri gelmeye başladı. Ve açtılar ağızlarını **«Oğullar ağaçlarımızdan meyve alabilmemiz, çamaşırlarımızı yıkayabilmemiz, temizlenebilmemiz, ürünümüzü daha çok ve verimli kaldırabilmemiz için, bırakın bunları, bir tas tarhana çorbası pişirebilmemiz için SU gerek, yanlış duymadınız SU gerek bize. Çocuklarımız hastalıktan ölebilir. Burada mikrop rahat barınabilir. Çünkü suyumuz yok. Sağlık teşkilatı ilgililere durumumuzu bildirmedi, senelerdir köyümüzde tek çeşmede iplik şeklinde akmakta olan su ile idaıe ediyoruz. Tabii buna su denirse. Bu suyu alabilmek için de 24 saat devamlı nöbet tutuluyor çeşme başında.»** Geçim kaynaklarından biri olan canlarından kıymetli hayvanlarını köyün 4 km. uzağındaki Ulu çayında sulamaya götürüyorlar. Yine köyün 2 km. uzağında bir çeşmeden eşeklerle su getiriyorlar. Ama bu su içmeye elverişli değil, sağlık koşullarına ise hiç değil. Köy halkı temizlik işlerini (çamaşır, bulaşık vb.) yapmak için hayvanlarını sulamak için gittikleri 4 km. uzaklıktaki Ulu çayında yapıyorlar. Defalarca ilgili yerlere gittikleri halde olumlu bir cevap dahi alamamışlar.

İşte yaşamımızın ayrılmaz parçası olan SU'yun dahi köylülerimizden uzaklaştırılmasını, kendi başlarına sorunlarıyla başbaşa bırakılmışlıklarını Ahırköylüler de anlıyor artık. Kurtuluşlarının örgütlü mücadeleyle olacaklarını da. Okumak için Çerkeş'teki liseye karda kışta bir saat yürüyen çocuklarına ilçede bir yurt yapılmasını da bu örgütlü mücadeleyle sağlıyacaklarını.

1. ULUSAL İŞÇİ SAĞLIĞI KONGRESİ 19 EKİM'DE TOPLANIYOR

19 - 21 Ekim tarihleri arasında ülkemizde ilk kez işçi sağlığını konu alan bir kongre düzenlenmektedir. 1. Ulusal İşçi Sağlığı Kongresi'nin ön hazırlık çalışmalarını İstanbul Tabip Odası, TMMOB, Kimya Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi yürütmektedir. Kongre 19 Ekim 1978'de İstanbul Belediye Sarayı'nda çalışmalarına başlayacaktır.

Kongre boyunca; İşçi güvenliği, meslek hastalıkları, iş kazaları gibi konular tartışılacak, paneller, konferanslar, film ve slayt gösterisi düzenlenecektir. Bunun yanısıra işçi sağlığı konusunda uzmanlarca eğitici bilgiler vermeyi öngören açık oturumlar ve iş güvenliği ile ilgili sergiler yapılacaktır. Kongreye, saptanan konularla ilgili görüşlerini belirtmek isteyen örgüt ve kişiler Serbest Tebliğler vererek katılabilmektedirler. Ayrıca değişik meslek örgütleri, iş kazaları ile ilgili hekimler, işveren kuruluş üye ve temsilcileri kongreye üye olabilmektedirler. İlerici Gençler Derneği'nin de (İGD) genç işçilerin sorunları ve somut çözüm yolları ile ilgili bir tebliğ sunarak Kongreye katılacağı öğrenilmiştir.

KARAHALİL KÖYLÜLERİ :

toprak az tüccar gaddar

BİR BÖLGE, BİR SORUN ...

Halkımız ;sütü 15 liraya alıp, 1 kilo peynire 90 lira öderken; üretici köylülerimizin eline 1 kilo süt için 6 lira; 1 kilo peynire karşılık da 43 lira geçiyor.

Günümüzde emekçilerin yüzünü bile göremediği zengin aşı olan et, şehirlerde 130 liraya satılırken kesim hayvanı yetiştiren köylümüzün eline ancak 60 lira geçiyor.

Sorduk, Karahalil köylülerine: Bu nasıl iştir? Bu nasıl besiciliktir? diye. «Gadasını kurtarmaz kardeş, kalsa kalsa her yıl için bir inekten 1 - 2 buzağı kâr kalır bize, onlar da hastalıktan, bakımsızlıktan ölmezse» dediler.

M. Karabıyık

Karahalil Köyü Süt ve Süt Mamulleri Kalkınma Kooperatifi Başkanı Mustafa Karabıyık'a sorduk:

İYG ● Kooperatifiniz KÖY - KOOP'a bağlı mı?

Mustafa Karabıyık ● Evet, kooperatifimiz Kırklareli KÖY - KOOP'un bir birim örgütüdür ve yalnızca süt işleriz. Kooperatifimizi tamamiyle kendi öz gücümüzle kurduk, geliştirdik. Başlangıçta ne yerimiz, ne de paramız vardı.

İYG ● Kooperatifinizi kurarken ve kooperatifiniz üretime geçtikten sonra kredi aldınız mı?

Mustafa Karabıyık ● Bu soruyu alabildiniz mi diye sorsanız daha doğru olur. Bizler hepten yalnızdık. Kooperatifimizi kurarken, tüm uğraşmalarımıza rağmen tek bir kuruş kredi alamadık. Türkiye'de krediyi büyük toprak sahipleri alır, hem de büyük tarafından. Bizler yalnızca vergi öderiz... Biz küçük ve orta üreticilerin kredi alması, avans çekmesi çok zordur. Bize kredi verseler bile yeteri kadar vermezler. Bu inkâr edilemez bir gerçekliktir. Kooperatifimiz kurulurken, köylülerimiz bunu açık bir şekilde gördü.

İYG ● Köyünüzde süt ve süt mamulleri üzerine bir kooperatif kurmaya neden gereksinme duydunuz?

Mustafa Karabıyık ● Kooperatifimizin kurucu üyesi arkadaşlar hep beraber düşündük, taşındık ve bir kooperatif kurup, sütlerimizi bir yerde toplayıp işleyebilirsek, bir çok ortak sorunumuzu birleşerek daha kolay çözeceğimiz fikrine vardık. Ve kooperatifimizi kurma çalışmalarına başladık. Hep beraber çalışarak kooperatifimizi kurduk. Çalışmalarımız devam ettik. Şimdi bütün bu çalışmalarımızın doğruluğunu, köyümüzün her üç hayvan yetiştiricisi ailesinden ikisinin kooperatifimiz ortağı olmasında görüyoruz. Kooperatifimizin köylülerimize yaptığı hizmetlere gelince: Bir çok yerde köylülerimizin tüccara 5 - 6 liraya kaptırdığı süte bugün kooperatifimiz 7 lira gibi iyi bir ücret ödeyebiliyor. Calışmalarımızın sonucu, köylümüzün sütüne yalnız 1 - 2 lira fark ödemekle kalmıyor. Ortaklarımızdan topladığımız sütü kendi kurduğumuz mandıramızda işleyerek peynir yapıyoruz ve peynirlerimizi tüccara kaptırmayıp, doğrudan alım merkezine götürüyoruz. Hayvanlarımızın yem ihtiyacını da gene tüccarları aradan çıkararak doğrudan fabrikadan alıp ortaklarımıza dağıtıyoruz. Ortaklarımızın paraya ihtivacları olduğu zaman onların tefecilere yüksek faiz ödemesini engelleyip, kendilerine faizsiz borc para verebiliyoruz. Kooperatifimiz süt ve ürünlerini işlemesine rağmen köylümüzün diğer gereksinmelerini de —pulluk demiri, çimento ve KÖY - KOOP aracılığıyla traktör ve ekipmanı gibi— karşılayabiliyoruz.

İYG ● Bölgenizde hayvancılığın yeni yeni geliştiğini söylediniz. Bunun maddi temeli nedir?

Mustafa Karabıyık ● Genel olarak bütün Trakya'da özel olarak da köyümüzde tarıma açık, işlenebilir toprak yüzdesinin çok düşük olması ve her geçen gün toprak larımızın daha bir yitip gitmesidir.

M. Üstün

İYG ● Sizin adınızı öğrenebilir miyiz?

● Mümin Üstün.

İYG ● Bir yetiştirici olarak sizin karşılaştığınız güçlükler nelerdir?

Mümin Üstün ● Arkadaşımın da söylediği gibi toprakları mız azdır. En çok toprağı olan köylünün 300 - 400 dönüm tarlası vardır. 30 - 40 dönüm toprağı olan yoksul köylümüz bir iki hayvan da yetiştirmezse geçinemez. Besicilik için bütün bu maddi zorlamaların yanısıra, daha bir çok sorunumuz vardır ki, hepsi de çözüm beklemektedir.

İYG ● Örneğin yem sorununu nasıl çözümlediğinizi anlatır mısınız?

Mümin Üstün ● Biz besicilik yapanlar her şeyden evvel bir kaç dönüm tarlamıza pancar ve ayçiçeği ekeriz ki, hayvanlarımız bunların küspesini yesin, yemsiz kalmasın diye. Ancak günlerce sıra bekleriz kendi ürettiğimiz pancarın, ayçiçeğinin küspesinden bir kaç yüz kilo alabilmek için, parasını da önceden yatırdığımız halde. Fenni yem alırken kooperatifimiz yemi tüccardan ucuza maletmemiz için sıraya yazılır. Ama orada da sıra bekleriz. Hayvanlarımızı otlatacak meramız yetersizdir. Hepsi hepsi 3000 dönüm meramız vardır, o da yetmez hayvanlarımızın hepsine. Çaresizliğimizden tek hayvanımızı hem çifte, çekime koşarız, hem sütünü sağarız, hem de kesime veririz. Dert bir de gil ki hangi birini anlatayım.

İYG ● Kesimlik hayvanlarını nasıl değerlendiririsiniz?

Mümin Üstün ● İşte bizim varolan kooperatifimizle de çözemediğimiz en büyük sorunlarımızdan biri de budur. Şöyle ki: Devlet bizi kredisiyle, kuruluşlarıyla desteklemediği için daha etlenmemiş hayvanlarımızı canbaza (tüccar) kaptırırız yok pahasına. Beklemez gaddar tüccar, hayvanlarımızın 1,5-2 yaşına girmesini. Gelmez işine ineğimizin 200 kilo çekmesi. Paraya sıkıntımız mı var, verir bir kaç bin lira avans, alır hayvanımızı elimizden, daha bir buzağı bile alamadan ineğimizden. Nedeni açık, kendisi yetiştirir, sütünü satar, etlenmesini bekler ve yüksek kâr elde eder bizim emeğimizin üzerinden. Bu öylesine genel bir sorundur ki yetiştirici köylülerimizin, yalnız Karahalil'de değil, Türkiye'nin her yerinde bu böyledir. Bir ineğin günlük maliyeti 100 - 105 liraya çıkar bize. Sütünü, sütünden yağını, peynirini, satabilmişsek kesimini hesaplarsak, bir yıl sonunda bir buzağısı kâr kalır bize, onu da canbaza veya hastalığa kaptırmazsak.

İYG ● Hastalık dediniz. Yörenizde pek sık rastlanıyor mu hastalıklara?

Mümin Üstün ● Hayır. Salgın gibi büyük hastalıklar yoktur yöremizde. Ancak tek tek özellikle de doğum yapacakları zamanlar hastalanır hayvanlarımız. Fakat son bir yıldır tek tük hastalıklara karşı veteriner arkadaşlarımız çok yardımcı oluyorlar. Hayvanlarımızın aşılarını eksik bırakmamağa çalışıyorlar. Ama gene de yetişemiyorlar. Örneğin bu yıl köyümüzden henüz bir tek hayvan aşılanamadı.

İYG ● Sayın Mustafa Karabıyık, hayvancılık ürünlerinin satış aşamasında başka ne gibi zorluklarla karşılaşıyorsunuz?

Mustafa Karabıyık ● Mümin arkadaşım en temel sorunlarımızı dile getirdi. Yalnız satışla ilgili bizlerin bir sorunu daha var ki bu da depolama sorunu. Bu hayli masraf gerektiren bir iştir. Ancak ürünlerimizin değerlendirilmesi açısından bizim için çok önemlidir. Kooperatifimiz veya Kırklareli'ndeki merkezimiz büyük bir soğuk hava tesisine sahip olsa peynirlerimiz hem bozulmaz, hem de değerini bulur.

İYG ● Gazetemiz aracılığı ile yetiştirici köylülere iletmek istediğiniz başka bir konu var mı?

Mustafa Karabıyık ● Gazeteniz aracılığı ile yalnız besicilik yapan köylülerimize değil, tüm üreticilerimize şunları iletmek isteriz: Biz yetiştirici ve üretici köylülerin önünde duran en ertelenemez görev; birleşmektir. Kooperatiflerde birleşirsek, canbazlara, aracılara karşı tek tek değil, örgütlü gücümüzle savaşır ve onların emeğimizin üzerindeki sömürülerini kırarız.

pa, Afrika ve Kuzey Amerika Çin ile
ak siyaset izlerse, Rus emellerini
şa çıkar... riz

Şah, Hua'yı uçağın merdivenlerine kadar uğurladı

Eski CIA Başkanı: «Çin ABD ile iyi ilişkiler kurmak zorundadır»

Çin heyeti ile Ankara'da görüşmeler başladı

ahalesinin piyonları

Fransız "Kibarı," Hans Amca, Sam Amca ve Çinli yeğen

Çin Petrol kaynaklarını ABD tekellerine açtı

Tiran hükümeti Çin'in Avrupa'da emperyalist emelleri olduğunu iddia etti

n, SSCB'nin geniş bölümünü vurabilecek nükleer güce sahip»

ekin'in gülüm...e diplomasisinin ardında neler gizleniyo...

üzünde barış, yüreğinde kötülük

hegemo burgacı

Çin'de küçük burjuva ve milliyetçi güçler iktidarda yürürlerken ve iktidarı ele geçirdikten sonra hegemonyacı, yayılıcı ve şoven bir dış politika izlediler. Bu politikanın düşünsel temelleri çok eskilere, Konfüçyüs öğretilerine, Çin burjuvazisinin «büyük, dünya merkezi ve dünya egemeni Çin» hülyalarına dayanır. Pekinli Maocular, sözümona «devrimci» dış politikaları altında, eski Çin hanlarının, kodaman Çin burjuvazisinin hegemonyacı emellerine ulaşma çabasını yoğunlaştırdılar. Büyük burjuvazinin milliyetçi ve şoven arzularının en çok küçük burjuva milliyetçi çevrelerde benimsenmesi ve uygulamaya konulması gerçeği Maocuların dünya devrim sürecine taban tabana zıt düşen dış politikasının sınıfsal özünü açıklar.

HEGEMONYACILIKTA DÜĞÜMLENEN DIŞ POLİTİKA

Maocular ne kadar gizlemeye, «kızıl» bir maskeyle bürümeye çalışırlarsa çalışsınlar, büyük güç şovenizmi ve hegemonyacılık amaçları Çin dış politikasında temel unsur olmuştur. Geçen onyıllarda Pekin karşı devrimcilerinin ürettikleri sözde Marksist - Leninist teoriler hep bu amaçların gerçekleştirilmesine hizmet etmiştir.

Maocu hainler tam anlamıyla ırkçı ve şoven özlemlerini dile getiren, Çin' in dünyanın tarihsel ve toplumsal gelişme sürecinde temel belirleyici güç olduğunu, herşeyin Çin'den gelip geçtiğini savunan Sinosantrizmi ortaya attılar. «Dünya devrimci hareketinin merkezi Moskova'dan Pekin'e taşındı» dediler.

Lin Piao 6 Kasım 1967'de yaptığı konuşmada «sosyalist Çin şimdi dünya devriminin güçlü bir dayanağı haline gelmiştir» diyordu. Aynı gün Jenmin Jibao gazetesi şöyle yazıyordu: «Büyük proleter kültür devrimi sırasında dünya devriminin merkezi olarak Çin, daha sağlam, daha güçlü olmuştur.» Bizzat Mao 1967'de, «Çin yalnız dünya devriminin siyasal merkezi değildir. Çin tüm dünya devrimcilerine silah sağlıyan askeri ve teknik merkez haline gelmelidir» diyordu.

Maocuların «büyük sıçrayış», «kültür devrimi» gibi hareketleri doğrudan dünya egemenliğinin ele geçirilmesine adanmıştı. «Büyük sıçrayış» sosyalist ülkeleri «bir adımda geçmek», «kültür devrimi» hegemonyacı emelleri Çin halkına dayatmak için planlanmıştı. Mao şöyle diyordu Çin halkına: «G e l e c e k t e Çin ulusunda herhangi daha başka bir ulusa kıyasla daha mantıklı değişmeler yer alacaktır. Çin ulusunun toplumu, herhangi daha başka ulusunkinden daha güzel olacak. Çin ulusunun büyük birliği, herhangi daha başka bölgedekinden, herhangi daha başka ulustakinden daha erken başarıya ulaşacaktır.»

Mao ve grubu «doğru» düşüncedeydiler! Onlara göre, insanlığın geleceği devrimci güçlere aitti. «Kırmızı bayraklarla», «devrimci teoriyle» bu güçleri etki altına almak Çin'in gelecekteki dünya efendiliği için yolların açılması demekti.

GELİŞMEKTE OLAN ÜLKELERİ KULLANMA AMACI

Maocular kendi hegemon yacı planlarını dünya komünist hareketine dayatmakla kalmayıp, çağımızın üç ana devrimci gücünden biri olan ulusal kurtuluş hareketlerini bu uğurda kullanmaya çalıştılar. Gelişmekte olan ülkeler üzerine, hegemonya arzularına cevap veren birçok ipsiz sapsız teoriler ürettiler.

1940 yılında «Yeni Demokrasi» adlı yazısında Mao gelişmekte olan ülkelerin devrim sürecinde geliştirecekleri devlet biçiminin Çin'dekine uyması zorunluluğunu belirtiyor. Bu devlet biçimine ilk ulaşanın Çin olduğuna göre, Çin'in bu ülkelerin lideri olduğu sonucunu çıkarıyordu. 1963'de Asya. Afrika ve Latin Amerika bölgelerinin «kapitalist dünyanın bütün çelişkilerinin odak noktası, dünya devriminin fırtına merkezleri» ilan edilmesiyle, vine Çin'in tüm olarak dünya devrim sürecinde belirleyici güç olduğu çıkarılıyordu. Amaçları açıktı: uydurmaca bir öncülükle gelişmekte olan ülkeleri nüfuz altına almak ve onları dünya hegemonvacılığı planlarında bir araç olarak kullanmak.

Ulusal kurtuluş hareketlerini dünya sosyalist sisteminden, uluslararası işçi sınıfı hareketinden ayırmak için özel bir çaba harcandı. «Kendi gücüne güven» uydurmacası dayatıldı. Böylece, ulusal kurtuluş hareketleri yalnız, ideolojik ve politik bakımdan yetersiz kalacaklar, daha kolay hegemonya altına alınabileceklerdi. Halbuki Mao bir zamanlar şöyle diyordu: «Bize diyorlar ki, zafer uluslararası yardım olmadan da mümkündür. Bu yanlıştır. Emperyalizm çağında bir ülkedeki gerçek bir halk devrimi, uluslararası güçler tarafından çeşitli biçimlerde desteklenmedikçe zafer kazanamaz. Ve kazanıldıktan sonra da zafer, eğer böyle bir yardım sağlanmazsa hiç bir zaman pekiştirilemez.» (Akt. Sladkovski ve Konstantinov. Mao' nun Teorik Görüşlerinin Eleştirisi sy. 105) Görülüyor ki revizyonizm, her konuda olduğu gibi kendi sözlerini unutmada da oldukça usta bir ikiyüzlülük gösterebiliyor.

HEGEMONYACILIK ARZULARINA BÜYÜK BİR KILIF: «ÜÇ DÜNYA» TEORİSİ

Maocu karşı devrimcilerin yarattıkları bu teoriye göre, ikisi de süper güç olan ABD ve SSCB «birinci dünya»yı, gelişmekte olan ülkeler «ikinci dünya»yı ve nihayet Çin'in baş olduğu az gelişmiş, geri kalmış ülkeler de «üçüncü dünya»yı oluşturur. Bu karşı devrimci tez bir yanıltının, dünya devrimci sürecini yanlış kavramanın bir sonucu olarak doğmamıştır. Tam tersine, hegemonyacı, yayılıcı ve salgıncı amaçlar için bir paravana olarak yaratılmıştır. Bu paravana arkasında, birinci olarak, Maocuların «üçüncü dünya»yı kendi nüfuz bölgesine çevirmek isteği saklanıyor. İkinci olarak, onların Sovyet düşmanlığı temelinde emperyalizm ve her türlü gericilik ile işbirliğini gizliyor ve haklı çıkarıyor. Nitekim maoculuğun üçüncü dünyanın hamiliğini üstlenme politikası sonunda kaçınılmaz olarak bu ülkelerin iç gerici güçleriyle uyuşmava isci sınıfının ve emekçi yığınların savaşımını arkadan hançerlemeye dönüştü.

HEGEMONYA AMAÇLARINA NASIL ULAŞACAKLAR?

Maocu karşı devrimciler hegemonya emellerine ulaşmak için bir yandan silah endüstrilerini geliştirirlerken ve silahlanmaya yığınlarca para dökerlerken, diğer yandan da, gerek bölgelerinde, gerek dünyanın değişik yerlerinde savaş kışkırtıcılığı yapıyorlar. Komşu ülkelere karşı açıktan işgalci ve yayılıcı bir politika izliyorlar.

Geçen onyıllar Pekin yöneticilerinin komşu ülkelere açık saldırılarına, toprak isteklerine ve sınır provokasyonlarına tanıklık eder. 1959 ve 1962'de Hindistan, 1960'da Nepal, 1969'da Sovyetlere saldırdılar, varolan yasal sınırları çiğnediler. 1974 yılında, Ocak ayında Güney Çin denizindeki Parasel adalarını işgal ettiler.

Mao'nun kendi sözleri bile Çin'in açıktan yayılıcı işgalci niyetlerini gözler önüne serer. Haziran 1958'de Mao «şimdiki Pasifik Okyanusu o kadar sakin değildir. Yalnız kontrolümüzde olacağı zaman sakin olacaktır» diyordu. 11 Eylül 1959'da dış politika sorunları konulu toplantıda konuşan Mao Dış İşleri Bakanlığı ve Çin Halk Cumhuriyeti Parti Cihazı yetkililerine şu talimatı vermişti: «Tüm yeryuvarlağını muhakkak fethetmemiz gerek. Hedefimiz tüm yeryuvarlağıdır, burada güçlü bir devlet kurarız.» ÇKP MK Politbürosunun Ağustos 1965 tarihli toplantısında «Güney Doğu Asyayı mutlaka fethetmeliyiz» diyordu.

● Pekinli yöneticiler çokulus muştur. Fransa'da yüksek lahları deniyor.

Çin basınında Mao grubu tarafından kışkırtılan sözümona «kaybedilmiş topraklar» üzerine yazılar sık sık yayınlanıyordu. 5 Kasım 1966 tarihli Jenmin Jibao «Çin halkı kaybedilen toprakların iade edilmesi için var gücüyle savaşmaya manen kararlıdır» diye yazıyordu.

Pekinli karşı devrimciler hegemonya emellerine ulaşmak için özellikle gelişmekte olan ülkelerde ilerici güçlerin ezilmesine yolaçan iç çatışmalar yaratmava büyük bir önem verdiler. Kimi ülkelerde halkı yasal ilerici hükümetlere karşı «Halk savaşı» vermeye çağırdılar. Tek tek ülkelerdeki bunalımı uluslararası bir savaş kışkırtmak için körüklediler. Dünyanın sonu olabilecek nükleer bir dünya savasını olağan saydılar. Dünvanın Çin hariç tümünün vokolması Mao için hiçbir anlam taşımamaktaydı. Yeter ki Çin kül ve duman içindeki bir dünyanın hakimi olsun.

ANTİ - SOVYETİZM YOLUNDAN ANTİ - KOMÜNİZM BATAĞINA

Maocular amaçlarının ger-

...ya

...■■■

...tekellerinin en iyi müşterileri ol...
...ir Çin generali satınalacakları si·...

çekleşmesinde büyük bir engel olarak gördükleri Sovyetler Birliği'ne karşı adice bir karaçalma kampanyası yürüttüler. Amaçlarından başlıcası, Sovyetleri dünyada tek başına bırakmak, diğer güçleri ondan yalıtlamaktı. 1968 Cekoslovakya karşı devrimi sosyalist sistemi parçalamak, sosyalist topluluğun öbür üyeleriyle Sovyetler Birliği arasındaki ilişkilere gölge düşürmek için kullanıldı. Sovyetler Birliği'nin ardıcıl barış savaşımı, Leninci barış içinde yanyana yaşama ilkesi, çarpıtılarak ulusal kurtuluş savaşlarının karşısında imiş gibi gösterildi. Bu ülkelerde Sovyetler Birliği'ne karşı duyulan saygınlık yok edilmek istendi.

Sovyetler Birliği'nin «saldırganlığı»ndan ve «Sovyet tehdidi»nden dem vuran Maocular, Sovyetlere karşı provokasyonlarını haklı çıkarmaya uğraştılar. Eşit olmayan sınırlardan sözederek işi SSCB topraklarına göz dikmeye vardırdılar. Sovyet sınırlarını birkaç kez ihlâl ettiler. Mao 1945'te, 7. Parti Kongresi'ne sunduğu politik rapordaki sözleriyle, 1969'daki SSCB'ye saldırı eylemleriyle nasıl çelişkiye düştüğünü açık seçik ortaya koyuyordu. «Sovyetler Birliği» diyordu, «eşit olmayan anlaşmaları bozmuş ilk ülkedir ve Çin'le eşitlik temeli üzerinde yeni anlaşmalar yapmıştır». (Akt. Sladkovski ve Konstantinov Age. sy. 112).

Maocu karşı devrimciler halkları Sovyetler Birliği'ne karşı kışkırtmaya özel bir önem verdiler. Çin'in mer hum başbakanı Çu En Lay 1974'de Çin'i ziyaret etmiş olan bir grup Hollandalı politika adamına şu nasihatı veriyordu: «Yurtlarınıza dönün ve halkınıza Sovyetler Birliği'ne karşı silahlanmasını, silahlanmasını ve bir defa daha silahlanmasını tavsiye ediniz.» (United Press İnternational 29.6. 1974).

Anti - Sovyetizm yolunda yürüyen Pekinli Maocular, anti - komünizm batağına saplandılar, karşı devrimci konumlara düştüler. Bunu Şili işçi sınıfının seçkin önderi Luis Korvalan şöyle dile getiriyor: «Pekin Sovyetler Birliği tarafından gösterilen bu iyi niyet eylemine verdiği olumsuz yanıt, (Sovyetler Birliği'nin ÇKP 11. Kongresi'ne gönderdiği mesaj) Çin yönetiminin uluslararası komünizm ve işçi hareketinin mevzilerinden tamamen ayrıldığını ve Pekin'in emperyalist gericilikle iyice kenetlendiğini bir kez daha gösteriyor.»

EMPERYALİZMLE, TÜM GERİCİ GÜÇLERLE İŞBİRLİĞİ POLİTİKASI

Pekin karşı devrimcileri emperyalizmle ve uluslararası gericilikle gitgide daha çok bütünleştiler. Onlar için emperyalizmle işbirliğini Sovyet düşmanlığına kullanmak bir alet oldu. ABD emperyalizmini, Japon militaristlerini Sovyetler Birliği'ne karşı müttefik saydılar.

Mao 1950'lerin başında yurtlarına dönme izni verilen J a p o n generallerine «Çin ve Japonya dost olmak, geçmişi unutmak zorundadır» diyordu. 1961'de Çin ve Japonya'nın kader birliğinden dem vuruyor «aynı kaderi paylaşıyoruz, bu yüzden müttefikiz. Birliğimizin çevresini genişletmeli, bütün Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarını bu birliğin içine almalıyız» diyordu.

Bugün de değişen birşey yok. 23 Ağustos 1977 tarihli Waşington Post gazetesinde Devlet Başkanı yardımcısı Li Hsien ABD'yi «kutup aysına» karşı ortak çabalar sarfetmeye çağırıyor, «her iki ülkenin de ortak bir çıkarı vardır; Sovyetler Birliği'nin büyümesini engellemek» diyordu.

Maocuların emperyalizmle ne kadar sıkı kenetlendiklerini bugün değişik emperyalist ülkelerin başkanlarının demeçlerindeki ve tekelci basındaki yazılardaki hoşnutsuzluktan anlamak olasıdır. ABD Başkanı Carter Japon Başbakanı T. Fukuda ile Mayıs ayı başında yaptığı görüşmeler sırasında Tokyo'nun en kısa zamanda Çin'le bir anlaşma imzalama doğrultusunu destekledîğini resmen açıkladı ABD'nin bu anlaşmanın anti - hegemonyacı niteliğinin kendisi icin değil, bir başka «süper devlet» için, yani Sovyetler Birliği için bir derece nahoş bir konu olduğunu belirtti. 1977 Mart'ında Li Hsien'in «Japonya yeniden silahlanmaya başlayacak olursa bu bizi hiç endişelendirmez» sözlerine değinen Japon Mayritsu Simbun gazetesi bu konuda şöyle yazıyor: «Pekin'in Japonları savaşa hazırlanmada gösterdiği inat insanı şaşırtıyor.» Krisçin Sayens Monitor ise Çin'in NATO'yla ilişkileri üzerine şunu yazıyor: «Hiç olmazsa Çinliler NATO blokunu kesinlikle savunuyor ve bu blokun daha da kuvvetlenmesini herkesten fazla istiyorlar.»

Ancak, emperyalist güçler bu politikanın bir gün kendilerine yöneleceğini de düşünmeden edemiyorlar. Başbakan yardımcısı Gen Biao'nun diplomatik okulu mezunları önünde yaptığı konuşmada yeralan «ABD şu anda bizi Sovyet revizyonizminden korusun ...... zaman geldiğinde Sam amcaya güle güle, yavaş yavaş esvalarını topla» sözleri onlar için de böylesi bir tehlikeyi gösteriyor. Bu tehlikenin iyice farkına varmışlardan Economics'in 31.12. 1977 tarihli sayısı Çinliler «son Fransız ve İngiliz askerine kadar» Sovyetlere karşı kırdırılmasına uğraşıyor diyor.

DIŞ POLİTİKADA DEMAGOJİ PEKİNCİLER İÇİN VAZGEÇİLMEZ OLMUŞTUR

Demagojiler Pekinli karşı devrimcilerin gerçek yüzlerini örtemiyor. Çoğu zaman devrimci laflarla bezenen «Mao'nun büyük öğretisi» nin ne olduğu, neve kime hizmet ettiği gün gibi açık olmuştur. Demogojilerindeki ilginç durum, kendi yaptıkları isleri, kendi niyetlerini başkalarına atfetmektedir.

Örneğin 4 Şubat 1964 tarihli Jenmin Jibao'da yayınlanan bir makale SBKP'nin «Amerikan emperyalizmi, dünya gericiliği, dönek Tito kliği ve sağ kanat sosyal demokrasi ile işbirliği halinde, kardeş sosyalist ülkelere karşı, tüm Marskçı Leninciler ve dünyadaki bütün devrimci halklara karşı mücadele ettiği» yolunda iddialara yer veriyor. Onyıllardır Maocuların kimlerle işbirliği yaptıklarına, kimleri desteklediklerine bakın. Amerikan, Japon, Federal Almanya emperyalizmi ile işbirliği onlarda. Pinoçeleri Vorsterleri, Rıza Pehlevileri Somozaları desteklemek onlarda. Daha dün Hua, Tito ya «kardeşçe» bir ziyaret yaptı. Sağ - sosyal demokratlar değil, en azılı faşistlerin, Strauss'ların bol bol Pekin ziyaretleri hatırdadır. Günümüzün en s e ç k i n Marksist Leninistlerinden Kastro'ya, Cunhal'a karaçalanlar onlar değil mi? Tüm yalın gerçekler neyin ne, kimin kim olduğunu gösteriyor artık.

«YÜZÜNDE BARIŞ, YÜREĞİNDE KÖTÜLÜK»

Hua Kuo Feng'in son gezisi özel olarak, özel yerlere planlanan bir gezi izleni mindeydi. Hua gittiği ülkelerde bol bol «dostluktan» dem vurdu. Bükreş ve Belgrat'ta sosyalizmin kendine özgü yollarına büyük övgüler vağdırdı. Bu konuda Pravda'da şöyle yazıyordu: «Bugün bu insanlar, 'devrimsi bir örneğe' yapılan övgülere dayanarak sosyalizm güçlerini birbirinden ayırmak için gizli gizli silah bulma hesapları yapanlara iltifat yağdırıyorlar. Yarın ise çarmıha gerilmiş devrimin oğullarının ve kızlarının kanına bulanmış bir diktatörün elini de aynı hararetle sıkarlar.» (Politika 11.9.1978).

Nihayet öyle de oldu, İran'a uğrayan Hua halk tarafından «k a n l ı c e l l a t» olarak adlandırılan Rıza P e h l e v i 'nin elini sıktı. Pekin Tahran ekseninin korunması için İran halkının haklı savaşımını nasıl bastıracaklarını planladılar. Hua «dostum Somoza güç durumda, ona yardım etmeli» diyerek İran' dan ayrılmış olsa gerek. Çin Başbakanının bu son gezisi de Çin'in dış politikasında hiçbir değişiklik olmadığını, aksine emperyalizmin uluslararası gericiliğin yedek gücü olarak kaldığını bir kez daha kanıtladı.

MAO'YU TAÇLANDIRANLAR MAO'NUN «ÖĞRETİSİNE» KARŞI ÇIKIYORLAR

Hangi karanlık güçlere hizmet ettiği çok iyi bilinen Aydınlık, Hua'nın gezisini açıkça gözaltı ederken, öbür Maocu yayınlar Hua'nın gezisine büyük bir saldırı içine girdiler. Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği gibi bu yayın organlarının uzunca bir zamandan beri «üç dünya» görüşüne karşı aldıkları olumsuz tavır ve bu görüşü benimseyenleri karşı devrimci olarak niteledikleri açık bir gerçek. Bu yayın organları Maoculuğun içinde bulunduğu derin çıkmazı çok iyi sergiliyorlar doğrusu.

Halkın Yolu gazetesinin 12 Eylül tarihli sayısında yeralan iki cümle: «Mao Zedung yoldaşın ölümü dünya proleteryası ve ezilen halklar için büyük bir kayıptır» ve «oportünist 'üç dünya teorisi' sözde anti - sosyal emperyalist mücadelede Amerikan emperyalistleri ve onun müttefiklerince ittifakın teorisidir». Yine aynen Halkın Birliği'nin 41. sayısında yeralan iki cümle: «Mao Zedung yoldaşı anıyoruz» ve «Hua'nın ziyaretleri «Üç dünya teorisi»nin karşı devrimci niteliğini bir kez daha sergiledi.» Halkın Kurtuluşu gazetesinin 126. sayısında: «Mao Zedung'u ölümünün 2. yıldönümünde anıyoruz» ve «Kahrolsun karşı devrimci üç dünya teorisi». Bir yanda Mao'yu alıp göklere çıkarmak, defne yaprağıyla taçlandırmak, diğer yanda onun yarattığı bir «teoriyi» yerden yere çalmak. İşte Maocuların çıkmazı böylesine büyüktür!

MAOCULUĞA KARŞI SAVAŞIM GÜNCEL ZORUNLULUĞUNU YİTİRMEMİŞTİR

Her ne kadar günümüzde Maoculuk iflas etmişse de, ona karşı savaşımın zorunluluğu daha da kendini dayatmıştır. Bugün tamamen karşı devrimci saflarda yerini alan Maoculuğa karşı savaşım verilmeksizin, halkların barış, toplumsal ilerleme ve demokrasi, ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımlarında hiç bir başarı beklentileri olamaz. Maoculuk dün Angola'da olduğu gibi bugün Etyopya, Nikaragua, İran ve Zaire halklarının haklı savaşımları karşısına dikilmiştir. Güney Afrika'da ırkçılıkla el ele vermiştir. Dünyada tüm kötülüklerin ortadan kaldırılması, dünyada iyi ve güzel ne varsa onun korunup serpilmesi için Maoculuğun üstesinden gelinmesi canalıcı sorun olmaktadır. Dünyanın tüm halkları, özel olarak da Çin halkı bu sorunu çözecek, Maoculuğu tarihin çöplüğüne atacak güçtedirler. Maoculuğun sonu kaçınılmazdır.

İran siyasi tutuklularına özgürlük !

İran: iç ve dış gericilik korku içinde
"KORKUNUN ECELE FAYDASI YOKTUR"

Iran halkı Şaha karşı direniyor. Tüm baskılara, toplu kırımlara karşın savaşım durmuyor. Emperyalizm, uluslararası gericilik ve Şah bu direnişi ezmek, egemenliğini bir süre daha sürdürmek için çok yönlü manevralar düzenliyor. Bir yandan «ılımlı» başbakanlar atarken, diğer yandan, gizli polis örgütü SAVAK eliyle provokasyonlar düzenliyor, toplu kırımlara gidiyor. Amerikalı, İsrailli askerler İran üniformasıyla halka ölüm kusuyor.

Bu konuyla ilgili olarak Iran'da savaşım veren gençliğin ve öğrencilerin örgütü olan **İran Demokratik Öğrenci ve Gençlik Örgütü (ODYSİ) Türkiye Kolu'nun** İran'da gelişen olaylar hakkındaki açıklamasını aynen yayınlıyoruz:

«İran halkı emperyalizme ve onun jandarması Şah rejimine karşı baş kaldırdı. Korkuya kapılan gerici - faşist İran yönetimi olayları provokasyonlarla önleme yolunu seçti. CİA ve SAVAK eliyle ateşe verilen Reks sinemasında çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu 700'e yakın insan canlı canlı yakıldı. Bu Nazi kamplarında bile kolay kolay eşine rastlanmayan bir vahşet örneğiydi. Ama oyun tutmadı. Halk aldanmadı ve yılmadı. Ertesi gün İran'ın değişik kentlerinden gelen insanlar yakalarında ölen yurttaşların resimlerini taşıyarak ailelerine başsağlığı ziyaretleri düzenlediler. Bu olayları izleyen ve kameraları ile tespit etmek isteyen yerli ve yabancı basın mensuplarının kameraları kırıldı, filmlerine SAVAK memurlarınca el kondu. Ve bu olay mollaların gerici bir hareketi olarak yansıtılmak istendi, aynı sinemanın yakılmasında olduğu gibi. Şah rejiminin gösterileri engellemeye kalkışması ise Abadan'ı savaş meydanına çevirdi. Oyun bozulunca bu kez Şah yönetimi geri çekilerek hükümeti görevden aldı. Aynı günlerde İttikat gazetesinde Bedroluk Banidad adlı bir burjuva psikologu rejime akıl hocalığı yaparak şöyle diyordu : «Herhangi bir nedenden dolayı patlak veren isyanı önlemek için silah, işkence ve teröre basvurmak sonuç vermez. Bu silah geri teper.» Bu anlayış içerisinde bu kez Şerif İmami göreve atandı. İmami Şahın elini öperek ve bazı özgürlük vaadleri ile işe başladı. Fakat İran halkı kendisine yıllarca ölümden, açlıktan ve baskıdan başka hiçbirşey vermeyenleri artık iyi tanımaya başlamıştı. Kazanabileceği herşeyin ancak kendi eseri olacağına da inanıyordu. Ve savaşıma devam dedi.

Birleşik Cephe önderliğinde alınan genel grev kararı hayata geçirildi. «Şah rejimi devrilsin», «Şaha ölüm», «Siyasi tutuklulara özgürlük», «Anayasa uygulansın» belgileri ile protesto gösterileri devam etti. Halkın toplanma ve gösterilerinin başlangıç noktası durumuna gelen camilerin etrafı askerlerle kuşatıldı. Komünistlerle dini çevreler arasına ayrılık ve düşmanlık tohumları ekilmeye çalışıldı. Ama Şah rejiminin baskı ve terörü altındaki ilerici, yurtsever demokratlar ulusal bağımsızlık ve özgürlükten yana güç ve kişiler bu tuzağa düşmediler. Birleşik Cephe hareketini daha da geliştirdiler.

Aldatıcı ve oyalayıcı tavırları sökmeyince iç ve dış gerici güçler yine dişlerini göstediler. Camiye gitmek yine bağlandı. Bunun üzerine onbinlerce halk caddelerde namaz kıldı. TUDEH in yayın organı Nevit Gazetesi elden ele dağıtıldı ve sloganlarla gösteriler başladı. Göstericilere bombalı, makinalı tüfekli saldırılar düzenlendi. İran kana boyandı. Ülkede sıkıyönetim ilan edilerek askeri mahkemeler kuruldu. Şaha karşı olan herkesin idam edileceği açıklandı.

Bütün bunlar iç ve dış gericiliğin korku içinde olduğunu açıkça gösteriyor. Şahın tek güvencesi emperyalizm ve bugüne dek iyi beslediği ordunun bir kesimidir. Şah, bu korkuyla ikinci defa iktidara gelişinin 25. yıl dönümünde şöyle diyordu; «İran'ı İranistan yapmak istiyorlar. Gösterilerde dağıtılan bildiriler Marksist - Leninist bildirilerdir.» Kendisinin, emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin en mutlu gününde Şahın yüreğini kaplayan bu korku İran halkını güldürmekte ve bilemektedir. Değişen dünya dengesi koşullarında, dünya sosyalist sistemi, uluslararası işçi sınıfı hareketi barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve ilerlemeden yana tüm güçlerle el ele veren halkımız İran'daki iç ve dış gericiliğin çemberini kıracaktır.

Onlar korkuyorlar ama korkunun ecele faydası yoktur.»

YAŞASIN TÜRKİYE GENÇLİĞİNİN İRAN HALKI VE GENÇLİĞİYLE DAYANIŞMASI

Türkiyeli ve İranlı ilerici yurtsever gençler 19.9.1978 günü İstanbul'da İran Konsolosluğu'nun önünde faşist şah rejimini protesto eylemi düzenlediler.

Sayıları 700'e yaklaşan Türkiyeli ve İranlı ilerici yurtsever gençler, eylem sırasında sürekli **«Yaşasın Türkiye gençliğinin İran halkı ve gençliği ile dayanışması. Kahrolsun faşist, barbar, cellat Şah rejimi, yaşasın İran halkının devrimci savaşımı»** sloganlarını haykırdılar.

Daha sonra yürüyüşe geçen ilerici yurtsever gençler, Çemberlitaş Türbe'de saygı duruşunda bulunduktan sonra dağıldılar. İran halkı ve gençliğiyle dayanışma eyleminde yapılan konuşmanın tam metni şöyle :

«Arkadaşlar, dostlar,

İran'da devrim hareketi yükseliyor. ABD emperyalizminin kuklası faşist, barbar, cellat şah rejimi son anlarını yaşıyor. Olaylar egemen sınıflar ve onların basın yayın organları tarafından mollaların başkaldırışı olarak gösterilmeye çalışılıyor. Oysa İran halkları ve gençliği onyıllardır kendilerine zindan, ölüm, işkence ve gözyaşı veren faşist şah rejimine karşı başkaldırmış bulunuyor. İran işçi sınıfının ve onun partisinin öncülüğündeki ulusal demokratik güçlerin cephesi iktidar olmak üzeredir. Olacaktır da...

Biz Türkiye ilerici gençliğinin ve İran ilerici gençliğinin Türkiye'deki temsilcileri olarak İran halkının ve gençliğinin bu şanlı savaşımını destekliyor ve sonuna kadar yanlarında olduğumuzu belirtiyoruz. Ve şunu da ekleriz ki: Türkiye'de de faşist şah rejiminin özlemcileri umduğunu bulamayacak, Türkiye halkı ve gençliği buna izin vermeyecektir.

KAHROLSUN ABD EMPERYALİZMİ...

KAHROLSUN FAŞİST, BARBAR, CELLAT ŞAH REJİMİ...

YAŞASIN İRAN HALKININ DEVRİMCİ SAVAŞIMI.»

KAVGA SESLERİ

TARİŞ VE FAŞİST TEZGAHLARIN İÇYÜZÜ

Tariş'te yıllardır sürdürülen faşist terör herkesçe biliniyor.

Tariş'te MC döneminde sokağa atılan binlerce işçinin açlık dolu günleri hemen herkesin belleklerindedir. Sokağa atılan işçilerin yerine çeşitli bölgelerden getirilen faşistlerin üretimi nasıl düşürdüklerini ve atölyelerde kurdukları işkencehaneler, AP milletvekillerinin raporlarıyla dahi doğrulanmıştır.

Tariş'e doldurulan işsiz insanlar burada faşistleştirilmeye çalışılıyor. İşletme, bölgede uygulanan tüm faşist tertip, saldırı ve cinayetlerin vurucu gücünü oluşturuyordu.

Genç işçi kızlara sarkıntılık ediliyor, saldırılıyordu. Seçim gezilerinde işletme arabaları kullanılıyor, üretim durdurulup işçiler zorla mitinglere götürülmek isteniyor, gitmek istemeyenler faşistler tarafından dövülüyor, Buca Cezaevi'nde kalan faşist katillere sürekli yemek gönderiliyordu.

Ancak son aylarda Tariş'in yönetim kademelerinde gerçekleştirilen değiştirme ve atamalara koşut olarak, ilerici işçilerin işletmeye alınmasıyla, üretim yeni işçilerin hünerli ellerinde işletme normalin de üzerine ulaştı.

Faşist çetelerin işletmedeki işgalleri kırıldı. Ancak «Sol» geçinen bir kısım sapık akımlar bazı çevrelerle elele vererek tarihsel görevlerini Tariş'te de uygulamaya koymakta gecikmediler. Özellikle Manisa bölgesinden gelen ilerici anti - faşist unsurlara en önce kendi tekkelerini dayattılar. İşçilerde varolan anti - faşist potansiyeli, dar kapsamlı günlük çıkarları için harcadılar. Halen cezaevinde bulunan ustabaşı Recep Gök bu durumu şöyle dile getiriyor: **«Üzüm işletmesine girdik. Hem çalışalım, hem de faşistleri işletmeden atalım istedik. Fakat geldiğimiz günden itibaren sözde devrimciyim diyen bu kişiler her işe karıştılar, her işi bozdular. Tariş'teki ilerici hareketi içinden kunçiler mahkemeye götürülmek üzere 21 Temmuz günü** sabah saat sekizde koğuşlarından alındı. Bir kaç kez yapılan çok sıkı aramalardan sonra kapalı bir bölüme konuldular.

Cezaevinde mahkemeye çıkacaklara uygulanan yöntem evvelce şöyle idi: Mahkemecilerin adlarının yazılı olduğu listede sol, sağ gibi işaretlerin konulması ve sol, sağ diye belirlenen siyasilerin ayrı ayrı götürülmesi idi. Ancak o gün listeye yalnız sol işaretler konmuş, faşistlerin adlarının karşısına hiç bir işaret konulmamıştı. Mahkeme gününden evvelki gün faşist **dakladılar. Biz daha işletmeye yeni girmişiz, sendikalaşmamışız, faşistler cirit atıyormuş umurlarında değildi. Bize komitemiz var, yanlış hareket eden komite başkanı tarafından cezalandırılacak dediler. Fakat komitenin ne olduğunu öğretmediler.**

Şimdi ben ve arkadaşlarım onların yüzünden cezaevindeyiz. Bu sözde devrimci kişilerin Devsan'da Ekiz'de de aynı şeyleri yaptıklarını biliyoruz. Ve diyoruz ki: Onlar isteseler de istemeseler de, bilinçli veya bilinçsiz olarak yarattıkları olaylarla Tariş'te de ilerici hareketi içinden yıkmışlar, işbirlikçilerle, patronlarla aynı saflara düşmüşlerdir.»

İşgal kırıldıktan hemen sonraki günlerde ise; evvelce onca saldırı, işkence, tecavüz ve hatta cinayetlerde bile bir kez içeri girmeyen; tek bir suçluyu arayıp bulmayan; savcılar ve polisler bir faşistin dövülmesi olayını bahane ederek işletmenin ilerici işçileri üzerinde büyük bir kuşatmaya giriştiler. Ve üzüm işletmesinde çalışan 14 kişi yakalanıp götürüldü. Özellikle işletme şefi ve aynı zamanda CHP Alaşehir Gençlik Kolları Başkanı Bahattin Göver'le işçi İzzet Yaşar'a ağır işkenceler uygulanıp, hepsine düzmece ifadeler imzalatıldı.

Sonuçta bu 14 ilerici işçi Buca Cezaevi'ne kilitlendiler. Cezaevinde geçirilen 50. günün sonunda işmahkûmlar, faşist gardiyanların da yardımıyla ilerici işçilerin adlarını saptamıştı. Mahkemeye gitmek üzere jandarmayı bekleyen ilerici işçi arkadaşların yanına ilk kez diğer mahkemeciler konulmadı, üstelik hiç aranmayan 9 faşist de aynı odaya konuldu. Ve odayı faşistlerin koğuşlarına bağlayan malta kapısı açık bırakıldı. Odaya giren faşistler, gardiyanlar gider gitmez, 9'u birden çoraplarından, ayakkabılarının içinden ve hatta ceplerinden çıkardıkları sustalı, şiş, kasap bıçağı ve falçatalarla saldırıya geçtiler. İlerici işçilerden Süleyman Yaşar ve Agâh Sırrı Ateş ağır yaralandılar. Arkasından faşistlerin malta kapısına doğru çaldıkları ıslıkla, sabahın saat sekizinde her ne hikmetse ayakta olan onlarca faşist açık bırakılan malta kapısından geçerek işçilerin bulunduğu odaya girdiler. Bunun üzerine işçiler koğuş kpısına doğru geri çekildiler. Fakat faşistlerin planları eksiksiz uygulanmaktaydı. Faşist gardiyanlar geri çekilen işçilerin arkasından koğuş kapısını sandalye ile sıkıştırarak işçilerin kaçışmalarını sağladılar. İşçiler bütün tezgâhlara rağmen koğuş kapısını kırarak, kendi koğuşlarına geçtiler. Bu arada bir çok işçi kapıda ezildi. Cezaevi tarafından ilericilerin bulunduğu bölüm tamamiyle kapatıldı. Jandarmalar ve cezaevi idaresi faşist katilleri tutuklayacağına, ilericileri yurtseverleri tehdit etti. Faşist saldırganların koğuşlarına giremeyen jandarma göstermelik birini bularak ifadesini alıp bıraktı. Şimdi bir kişinin hafif şekilde dövülmesinden ötürü ağır hapis istemiyle yargılanıp aylardır cezaevinde süründürülen 14 ilerici, CHP'li işçiye saldırıp yaralayan faşistlere CHP ağırlıklı hükümet ne yapacak?

Buca Cezaevi'nde tüm mahkûmların merakla beklediklerі konu budur.

BUCA CEZAEVİ'NDEN
HASAN ARKIN

ANTALYA'DA FAŞİSTLERLE MAOCULAR İLERİCİLERE KARŞI ELELE

Mehmet Özer

DISK'e bağlı Genel - İş Sendikasında örgütlenen Antalya Parkı işçileri, uzun zamandır alamadıkları hakları için direnişe geçtiler. İşçilerin haklı direnişlerini İGD olarak aktif olarak destekledik. Bu desteğimizden rahatsız olan bazı çevreler İGD'nin gelişmesine set çekebilmek için işçilerin yanına bir grup göndererek **«Biz İGD'den geliyoruz, İGD liyiz bu direnişi iki gün içinde bırakmazsanız direnişinizi kıracağız»** diye tehdit savuruyorlar. Fakat işçiler bu sahtekâr grev kırıcılarını yanlarından kovuyorlar. Bu provokasyon işçilerle İGD'nin arasını bozamadı. Biz yine İGD olarak işçilerin haklı direnişini sonuna kadar destekledik ve direniş zaferle sonuçlandı.

İkinci olay ise şöyle gelişti: Antalya'da pamuk tarlaları uçaklarla ilaçlanıyor. Yine aynı sahtekârlar ilaçlama yapan uçak şirketinin sorumlusuna telefon ediyorlar ve **«en kısa zamanda uçaklarınızla, pilotlarınızla birlikte Antalya'yı terk edin aksi halde karşınızda İGD'yi bulacaksınız»** diyorlar.

Bu provokasyonların hemen ardından maocu faşistler saldırılarını arttırdılar. İGD üyesi ve aynı zamanda Ankara TIP - DER YK üyesi arkadaşımız Mehmet Özer ağır yaralandı ve hastaneye kaldırıldı. Arkadaşımızı yaralayan maocu faşistlerden üçü yakalandı. 6.9.1978 günü ise Dünya Barış Günü toplantısından dönen üç arkadaşımıza faşistler saldırdı. Aynı anda bir başka yerde de 6 kişilik bir maocu grup üç arkadaşımıza saldırmışlardır. Fakat faşist ve maocu saldırganlar gereken cevabı alarak kaçmak zorunda kalmışlardır.

Bizlere saldıranlar şunu iyi bilsinler ki bu saldırılar İGD'nin Antalya'da güçlenmesine engel olamayacaktır. Aksine saldıranların sonunu yaklaştıracaktır.

ANTALYA'LI İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

KÖPRÜBAŞI G.S.K. DERNEĞİ BOMBALANDI

Bizler Salihli'nin Köprübaşı köyünden «Yolumuz işçi sınıfının savaş yoludur» şiarını rehber edinen köylü gençleriz. Kendi kurduğumuz Köprübaşı Gençlik Spor ve Kültür Derneği'nde çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Derneğimiz hızla işçi ve köylü gençliği bağrında topluyor. Derneğimizin gelişiminden korkan faşist MHP ve ÜGD'liler çeşitli saldırı ve provokasyonlar düzenlediler.

Köprübaşı'nda faşist Belediye Başkanının koltuğu altında bekçileri faşist yapanlar, bunlar vasıtasıyla ilericilere, yurtseverlere saldırmaktadırlar.

Bir kaç hafta önce derneğimiz üyelerinden Mustafa Kutlu tabancayla yaralandı. Daha sonra faşist bekçilerin yardımıyla halı mağazasından halılar çalındı. Mehmet Gören'e ait taksi kaçırıldı. Dev-Maden-Sen üyesi Mehmet Bal'a saldırdılar. Derneğimizin gelişmesini engellemek ve üyelerimizi yıldırmak için derneğimizi bombaladılar. Faşistlerin bu saldırıları biz ilericileri, yurtseverleri yıldıramayacaktır, güçlenmemizi engelleyemeyecektir. Çünkü bizler gücümüzü işçi sınıfının yolunda yürüyor olmamızdan alıyoruz.

Yaşasın işçi - köylü - öğrenci gençlik dayanışması!
Yaşasın Köprübaşı Gençlik Spor ve Kültür Derneği!
Yaşasın İGD!

KÖPRÜBAŞI'NDAN İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

İGD EREĞLİ VE GELİK TEMSİLCİLİKLERİ AÇILDI

Geçtiğimiz günlerde Zonguldak'ta İlerici Gençler Derneği Gelik ve Ereğli Temsilcilikleri açıldı.

1 Eylülde açılan İGD Gelik ve 10 Eylülde açılan İGD Ereğli temsilciliklerinin açılış törenlerine onlarca ilerici yurtsever genç katıldı. Temsilcilik başkanlarının yaptığı birer konuşmayla başlayan törenler, sonuna dek coşkun bir hava içinde geçti.

İŞÇİ GENÇLİK DAYANIŞMASI GÜÇLENİYOR

Mersin'de İlerici Gençler Derneği üyesi gençler Azot Sanayii A. Ş. grevini ziyaret ederek, sıcak bir dayanışma örneği gösterdiler. Grev ziyaretinin önemini belirten konuşmalardan ilkini sendika başkanı yaptı. Daha sonra İGD Mersin Şubesi Başkanı konuşmasında işçi - gençlik dayanışmasının önemini vurguladı. Ve burjuvazinin İGD üzerinde yoğunlaştırdığı saldırıların, İGD Mersin Şubesi'nin kapatılarak yöneticilerinin tutuklanmasının grev boylarındaki, tüm savaşım alanlarındaki işçi - gençlik dayanışmasını engelleyemeyeceğini belirtti.

Dayanışma ziyareti «Sanat ve Kültür Bürosu»nun hazırladığı tiyatro ve folklor gösterileri ile sürdürüldü. Grevci işçilerin «Yaşasın İGD» belgisine ilerici gençler «Yolumuz işçi sınıfının yoludur» belgisiyle karşılık verdiler. Daha sonra ilerici gençler grev yerinden ayrılırken sendika temsilcisi yaptığı bir konuşmada 1 ayı aşkın bir süredir devam eden grevlerinin bu ziyaretle daha da güçlendiğini, grevci işçilerin greve daha bir kararlılıkla devam edeceklerini söyledi. Bu konuşmaya karşılık sözalan genç, İGD'nin herzaman Azot Sanayii grevinin yanında, grevci işçilerle sıkı bir dayanışma içinde olacağını belirterek ziyaretlerine son verdiler.

MERSİN'Lİ İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

FKÖ ASYA - AFRİKA DAYANIŞMA VE BARIŞ KONSEYİ MK ÜYESİ AHMET EL CEMAL:

zorlu fakat haklı bir

Filistin Kurtuluş Örgütü Asya - Afrika Dayanışma ve Barış Konseyi Merkez Komitesi Üyesi Ahmet El Cemal ile muhabirimizin yaptığı röportajı sunuyoruz.

İYG ● FKÖ'nün örgütsel yapısı nedir? FKÖ'nün bileşimi konusunda bilgi verir misiniz?

Ahmet El Cemal ● FKÖ'nün örgütsel yapısıyla ilgili olarak ilk önce FKÖ'yü anlatmak istiyorum. FKÖ, direniş hareketindeki değişik grup ve kişilerden oluşmaktadır.

FKÖ'nün bir çok organı vardır. FKÖ'nün en yüksek organı parlamentoya eşit olan Ulusal Konsey'dir. Ulusal Konsey direniş hareketinde yeralan örgütlerin temsilcilerinden oluşur. Bazıları Yürütme Komitesi'nde yer almasa da Ulusal Konsey'e katılmaktadır. Bunun yanısıra, sendikalar, yığın örgütleri, Filistin Öğrencileri Genel Birliği, Kadınlar Birliği ve diğer birlikler Ulusal Konsey'de temsil edilmektedir. Bununla birlikte, tek tek yurtsever kişiler de Ulusal Konsey'de temsil edilmektedir.

Ulusal Konsey Yürütme Komitesi'ni seçer ve Yürütme Komitesi'nin tüm çalışmalarını değerlendirir, gelecek dönem için FKÖ'nün politik programını belirler. Yürütme Komitesi üyelerinin her biri FKÖ'nün bir seksiyonundan sorumludur. FKÖ'nün Seksiyonlarından bir kısmı şunlardır; Politik Seksiyon, Enformasyon ve Kültür Seksiyonu, Askeri Seksiyon, Yığın Örgütleri Seksiyonu, vb. Bu seksiyonların her biri bir bakanlığa eşittir. FKÖ'nün örgütsel yapısı genel olarak böyledir.

FKÖ'nün Yürütme Komitesi'nde Yaser Arafat'ın başkanı olduğu ve en büyük örgüt olan El-Fetih. Filistin'in Kurtuluşu İçin Demokratik Cephe, El-Saika, Arap Kurtuluş Cephesi, Halk Cephesi Genel Komutanlığı yer almaktadır. Filistin'in Kurtuluşu İçin Halk Cephesi Yürütme Komitesi'nin dışındadır. Ancak Ulusal Konsey' de temsil edilmektedir.

Bugünlerde FKÖ'ye üye tüm örgütler arasında, ortak bir örgütsel ve politik program oluşturmak ve Filistin'in Kurtuluşu İçin Halk Cephesi de dahil olmak üzere direniş hareketindeki tüm grupları birleştirmek için ikili, çok yönlü diyaloglar sürdürülmektedir. Bu ay içinde ortak bir programa ulaşılacağını ve Filistin'in Kurtuluşu İçin Halk Cephesi'nin Yürütme Komitesi'ne katılacağını umuyorum.

İYG ● FKÖ'nün haklı savaşımında ana amaçları nelerdir? Tüm dünyada halkların ve gençliğin savaşımınıza gösterdiği dayanışma üzerine ne düşünüyorsunuz?

Ahmet El Cemal ● FKÖ'nün temel amaçları Filistin'i kurtarmak, Filistinlilerin haklarını elde etmektir.

1967 savaşından sonra ardıcıl savaşım başlatıldı. İsrail'in işgal bölgesindeki askeri birliklerine ve üslerine karşı askeri operasyonlar düzenlendi. O zamandan beri amaç; Filistinlilerin haklarını elde etmek, kendini savunma hakkına sahip olmak, BM kararlarına uygun olarak anayurtlarına dönme hakkını sağlamaktır. Ulusal Konsey tarafından bu amaçları dile getiren kararlar alınmıştır ve bunlar ayrıntılı olarak FKÖ programında yer almaktadır.

Filistinliler haklı savaşımlarını başlattıklarından bu yana dünyadaki kurtuluş hareketlerinden soyutlanmamıştır ve biz kendimizi ulusal kurtuluş hareketinin bir parçası olarak kabul ediyoruz. Kurtuluş hareketleri, halkların haklarını ve barışı savunan halklar ve hatta Vietnam'da olduğu gibi haklı savaşımları destekleyen devletler ve Birleşik Devletler'deki barışsever insanlar tarafından bile desteklenmektedir.

Kendi durumumuza değinirsek, kapitalist ülkelerin içinde bile bizi destekleyenler var. Fakat ana desteği gerçek demokratik güçlerden, özellikle sosyalist ülkelerden ve Sovyetler Birliği'nden alıyoruz. Onlar bizim haklı davamızı tüm alanlarda ve her yerde destekliyor ve savunuyorlar. Dayanışma gün geçtikçe artıyor, bunun en son örneği tüm dünya gençlerinin katıldığı ve Filistin halkının savaşımını desteklediği ve onla ilgili sloganlar haykırdığı 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'dir.

Berlin'deki 10. Festival'de Vietnamlılar savaşım bayrağını taşımışlardı. Daha sonra Amerikan emperyalistlerine karşı utkuya ulaştılar ve bunun üzerine 11. Festival'de bayrağı Filistin halkının liderine, Yaser Arafat'a verdiler. Bundan dolayı, biz daima dünya demokratik gençliğinin dayanışmasından kıvanç duymaktayız. Türkiye'de bile savaşımımızı destekleyen ve savunan gençler, öğrenciler ve onların örgütleri vardır.

İYG ● Başlıca savaşım araçlarınız nelerdir?

Ahmet El Cemal ● FKÖ'nün, Filistin direniş hareketinin savaşım araçları değişiktir ve bunların temel olanı FKÖ'nün kurulduğundan bu yana sürdürdüğü silahlı savaşımdır. Bu savaşım biçimini temel almamızın nedeni emperyalist ve faşist saldırganlıkla doğrudan karşı karşıya olmamızdır. Emperyalist ve faşistlerin saldırgan savaşlarına karşı, devrimcilerin haklı savaşını sürdürmekteyiz.

Bu bizim dünyadaki her hangi bir olumlu diyalogu reddettiğimiz anlamına gelmez. Dünyanın bir parçasıyız ve fanatik, savaşı seven insanlar değiliz. Silahlı savaşımı politik amaçlarımıza ulaşmak için kullanıyoruz. Bu temel aracın yanısıra savaşım araçlarımız çok yönlüdür. Birincisi politik olanı, Filistinli yığınların harekete geçirilmesi ve hatta davamızı destekleyen dünyadaki farklı kesimler arasında politik eylemler düzenlenmesidir. Emperyalistler ve Siyonistler tarafından çarpıtılan gerçekleri anlatarak daha çok destek sağlamaya çalışıyoruz. Politik savaşımla silahlı savaşım arasındaki bağı görüyoruz.

İYG ● Lübnan'daki son durumu ve Orta Doğu'daki gelişmeleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ahmet El Cemal ● Bildiğiniz gibi Lübnan'ın bugünkü durumu emperyalistlerin planlarının sonucudur. Emperyalistler, İsrail ve yerel faşistler politik ve askersel olarak FKÖ'ye, Filistinli güçlere darbe indirmeyi ve hatta FKÖ'

dünya yaprağı

25 Eylül — **MOZAMBİK HALKI VE ÖĞRENCİLERİYLE DAYANIŞMA GÜNÜ**

25 Eylül, Uluslararası Öğrenciler Birliği tarafından ilan edilen Mozambik Halkı ve Öğrencileriyle Dayanışma Günü'dür. 1964 Eylülünde Portekiz sömürgeciliğine karşı başlatılan silahlı ayaklanmada Mozambik Kurtuluş Cephesi (FRELİMO) önemli bir rol oynamıştır. 3 Şubat 1969'da FRELİMO'nun Başkanı Eduardo Mondlane katledilmiş, daha sonra FRELİMO başkanlığına Samora Machel gelmiştir. 25 Haziran 1975'de FRELİMO'nun öncülüğünde Mozambik Halk Cumhuriyeti kurulmuştur.

30 Eylül 1946 — **NAZI SAVAŞ SUÇLULARI NÜRNBERG MAHKEMESİNDE YARGILANDI.**

1 Ekim 1965 — **ENDONEZYA'DA FAŞİST DARBE VE KATLİAM.**

3 Ekim 1945 — **DÜNYA SENDİKALAR FEDERASYONU KURULDU.**

1945 Eylül'ünde Paris'te yapılan konferanstan sonra 3 Ekim'de Dünya Sendikalar Kongresi gerçekleştirilmiş ve Paris Konferansı'nda alınan «**herkese açık, geniş tabanlı, gerçek birliğe yönelik, demokratik ve yığınsal bir sendikal örgütün kurulması**» kararına uygun olarak DSF doğmuştur. Kuruluşunun 33. yılında DSF, dünyada kalıcı bir barışı gerçekleştirmek, işçilerin çıkarlarını uluslararası alanda korumak, faşist ve gerici rejimlere karşı demokrasi savaşımını ilerletmek ve azgelişmiş ülkelerin yeni - sömürgeciliğe karşı verdikleri savaşımı desteklemek yönünde savaşımı yükselten etkin uluslararası bir örgüttür.

7 Ekim 1949 — **ALMAN DEMOKRATİK CUMHURİYETİ KURULDU**

7 Ekim 1977 — **YENİ SSCB ANAYASASI KABUL EDİLDİ.**

ÇOCUKLARIMIZ CHE GİBİ OLSUN

8 Ekim 1978 Che Guevera'nın 11. ölüm yıldönümüdür. Bu yıldönümü dolayısıyla onun çocuklarına yazdığı ve tarihsel olarak değeri büyük olan en son mektubunu yayınlıyoruz.

«Sevgili Hildita, Aleidita, Camil, Elia ve Ernesto,

Bu mektubu okumak durumunda kaldığınızda ben artık aranızda olmayacağım.

Beni neredeyse unutacaksınız ve en küçükleriniz hiç bir şey hatırlamayacak.

Babanız, eylemleri düşüncelerine uygun ve yaşamı hiç kuşkusuz inançları ile uyumlu bir adamdı.

İyi birer devrimci olarak büyüyün. Sizi doğanın sahibi kılacak teknolojiye sahip olabilmek için mümkün olduğunca fazla öğrenin: Aslolanın devrim olduğunu ve hiç birimizin yalnız gidemiyeceğini unutmayın. Herşeyden önce, dünyanın her hangi bir yerindeki her hangi birine karşı işlenmiş haksızlıkları yüreğinizde duyabilin. Bu, bir devrimcinin en iyi niteliğidir.

Hoşça kalın çocuklarım. Sizleri yeniden görmeyi umuyorum. Sefkatle kucaklar ve öperim.

Babanız»

savaşım veriyoruz

nün artan rolünü etkisiz kılmayı, bunun yanısıra Filistinlilerle birlikte bu saldırılara göğüs geren Lübnanlı yurtsever ve ulusal güçleri ezmeyi amaçlıyorlar. Lübnan'daki faşist örgütler Falanjist ve Şamunist olarak adlandırılmaktadır. Bunlar her gün İsrail'den destek almaktadırlar ve İsrailli askerler de onlarla birlikte savaşmaktadır.

Şimdi ise Lübnan'ın yasal yetkilileri tarafından Lübnan'ın güvenliğini sağlamak için çağrılan Suriye'nin ve diğer Arap ülkelerinin barış güçlerini de yoketmeyi amaçlıyorlar.

Lübnan'da gerginliği sürdürmek ve böylece kendi planlarını gürültüsüz, hiç tepki doğmadan uygulamak istiyorlar. FKÖ'nün ve Lübnan'ın sessizliğinin Enver Sedat'ın kabul ettiği, Amerikan emperyalizmi tarafından planlanan ve İsrail'in çıkarlarına hizmet eden çözümlerin lehine olmadığını biliyorlar ve bunun için İsrail tarafından sürekli destek gören Lübnan'daki yerel gerici güçleri kullanarak gergin ortamı sürdürmeye çalışıyorlar. Onların alacakları kararın Filistinliler tarafından reddedilmesinin onların girişimlerine darbe indireceğini biliyorlar.

Birleşik Devletler'de, Camp David'de yapılacak olan konferans Filistinliler için hiç bir olumlu sonuç getirmeyecek. Biz böylesi manevralara, planlara karşıyız. Çünkü Sedat'ın söylediği gibi Birleşik Devletler İsrail'i hiç de paylamıyacaklar. Onlar, ABD ve İsrail, madalyonun iki yüzüdür.

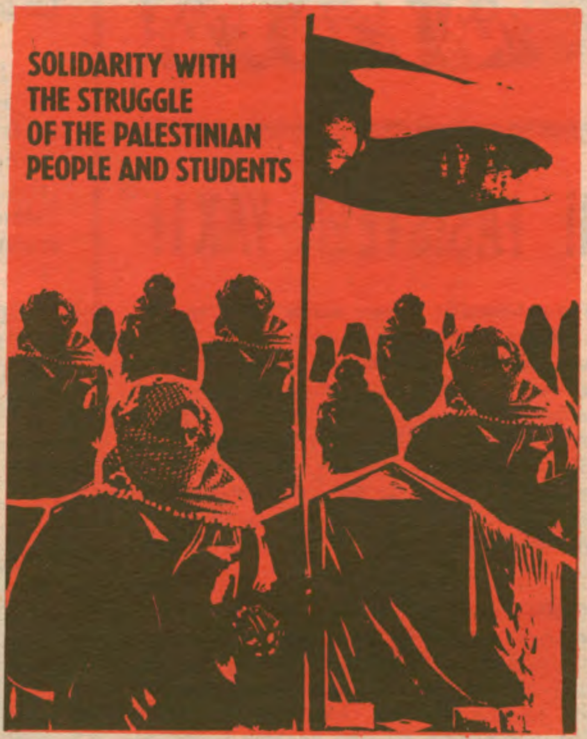
İYG ● Önümüzdeki sene toplanması planlanan Balkanlar'da ve Orta Doğu'da Barış ve Dostluk için Ekonomik, Teknolojik ve Kültürel İşbirliği Konferansı ve hazırlık toplantısı üzerine görüşleriniz nedir?

Ahmet El Cemal ● Orta Doğu'nun ve Doğu Akdeniz'in bir parçası olarak hazırlık toplantısına katılmak için buradayız. Başlığı Balkanlar'da ve Orta Doğu'da Barış ve Dostluk için Ekonomik, Teknolojik ve Kültürel İşbirliği olan bu Konferans'ın hazırlık toplantısına katıldığımız için çok memnunuz.

Benim gözlemim elbette ki olumlu ve biz, genç olmasına karşın etkin ve başarılı olan Türkiye Barış Komitesi'nin etkin işlevine büyük değer biçiyoruz. Hazırlık çalışmaları boyunca Türkiye Barış Komitesi'nin Türkiye'deki demokratik güçlerden ve hatta halktan büyük destek gördüğüne tanık oldum. Böyle bir barış komitesinin ve Türkiye'deki demokratik güçlerin etkinliğini ve eylemlerini görebilme olanağına sahip olduğum için çok memnunum. Gelecek hazırlık toplantısında Genel Konferans'ın gündeminin ayrıntıları tartışılacak ve bu, Genel Konferans'ın başarılı geçmesine yardımcı olacak.

İYG ● İlerici Yurtsever Gençlik aracılığıyla Türkiye gençliğine iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?

Ahmet El Cemal ● İlerici, yurtsever, demokratik Türkiye gençliğine faşizme, emperyalizme karşı savaşımlarını birleştirmeleri ve tüm dünyadaki haklı davaları, kurtuluş hareketlerini, Afrika'da, Zimbabve'de, Namibya'da hakları için savaşım verenler, Filistin halkı olarak bizim savaşımımızı desteklemeleri ve dayanışma göstermeleri gerektiğini belirtmek isterim. Gelecek gençliğindir ve toplumların en aktif kesimleri olmalarından dolayı daha iyi bir gelecek için, Türkiye'de ve tüm dünyada halkların geleceğini kurmada, tüm faşist saldırılara karşı çıkmada, barış ve demokratik istemler için savaşımda gerçek rol oynayan onlar olacaktır.

ÖLÜM YATAĞINDAKİ DİKTATÖR :

SOMOZA

ABD'nin sabık başkanlarından Richard Nixon Nikaragua, Latin Amerika'da ABD'nin en sadık »bağlaşığıdır» diyordu. İlk Somoza'nın 1936 yılında iktidara gelmesiyle birlikte, ABD, Latin Amerika'daki saldırısına sağlam bir atlama taşı bulmuş oluyor ve 42 yıldır ABD emperyalizmine hizmet eden bu «sadık bağlaşığın» kanlı diktatörü Somozalar sadece Nikaragua'da değil, Orta Amerika'da ilerlemeyi durdurabileceği heryerde Washington'un çıkarlarını savunuyordu. Ama artık Nikaragua'da, işçi sınıfının, köylü tabakalarının, orta sınıfların ve aydınların örgütledikleri geniş muhalefet cephesi 42 yıllık Somoza hanedanının mezarını kazıyor.

Nikaragua işçi sınıfının Marksçı - Leninci örgütü Nikaragua Sosyalist Partisi ve tüm muhalefet güçleriyle diyalog kurabilen Sandinista Ulusal Kurtuluş Cephesi (FSLN)'nin öncülüğünde gelişen geniş halk hareketi değişik toplumsal kesimleri (Katolik kilisesi, tüccarlar, işadamları, gençler v.s.) Demokratik Muhalefet Cephesi etrafında toplamış ve bu toparlanmanın sonucunda ortaya çıkan bağlaşıklık zinciri diktatör Somoza ve ABD emperyalizmi için en somut tehlike durumuna gelmiştir. Genel greve giden işçiler, işyerlerini kapalı tutarak genel grevi destekleyen tüccarlar, Managua, Matagalpa, Leon, Esteli ve Chinandega gibi kentlerde Somoza'nın, ABD'nin dolaysız desteğindeki, Ulusal Muhafız Birlikleri'ne karşı savaşan direnme hareketi savaşçıları ABD'nin Latin Amerika'daki bir kalesini daha yıkıyorlar.

Şimdi emperyalizm Nikaragua'da yeni oyunlar tezgâhlama peşindedir: Ya coğrafi konumu, zengin pamuk, kahve, şeker kaynakları ve ucuz işgücünün çekiciliği ABD emperyalizmini Nikaragua'daki güçlü halk hareketini kırmak için dolaysız bir müdahaleye itecektir. Ya da Nikaragua'da emperyalizmin egemenliğine dayalı temel özü değiştirmeden «ılımlı» bir görünüm verme yeteneğinde, daha «kabullenilebilir» bir erki işbaşına getirmeye çalışacaktır. Ama emperyalizmin tüm manevraları Nikaragua ve diğer Latin Amerika ülkelerindeki bu uyanışı engelleyemeyecek ve tezgâhlanan oyunlar boşa çıkarılacaktır.

Tüm bunlar şu gerçeği ortaya koymaktadır: Nikaragua'da hiç bir gücün geri döndüremeyeceği, özgürlükten, ilerlemeden yana bir halk hareketi başarıya ulaşmakta ve bu hareket dünya kamuoyundan sıcak bir destek görmektedir.

Somoza ailesinin son kanlı diktatörü Anastasio Somoza Debayle ve çürüyen rejimi ölüm yatağındadır artık...

KÜBA

LENİN NAZIM VE MOSKOVA

İGD DIŞ İLİŞKİLER MÜDÜRÜ CÜNEYT BAŞBUĞ

Türkiyeli 30 genç insanın 21 Temmuz günkü coşkularını, acemi bir biçimde saklamaya çalıştıkları heyecanlarını anlatmak pek kolay değil. Türkiye gençliğini, 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nde temsil edecek olan 30 genç insanın yola çıktıkları günkü duygularını anlatmak ise olanaksız.

Uçağımız Yeşilköy'den havalandıktan, altımızda Karadeniz'in mavi suları görününceye kadar hiç kimse heyecandan konuşamadı. Bu heyecan ne uçağın verdiği korkudan, ki çoğumuz yaşamında ilk kez uçağa biniyordu, ne de başka bir nedenden kaynaklanıyor. O büyük eyleme Türkiye'den, gençliğimiz adına katılmak ve yola çıkmış olmak. Küba'ya, hepimizin devriminin heyecanını yaşadığı, devrimci savaşım tarihini ezbere bildiği ülkeye gidiyor olmak. Amerika kıtasının ilk sosyalist ülkesine, ilk isyan bayrağına uçuyor olmak. İşte, coşkunun, heyecanın, kelimesizliğin nedeni...

Uçağımız, Sovyet Havayolları, AEROFLOT'a ait bir TU—134 A. İlk durağımız Moskova. İlk sosyalist başkent. Çoğumuzun en çok bildiği fakat hiç gitmediği kent.

Daha havaalanında Lenin ve sosyalizm bize hoşgeldin diyor. Çevrede büyük bir hareketlilik var. «Havana—78» yazısı ve festival amblemi hemen heryerde. Bizim gibi ilk durağı Moskova olan birçok delegasyonla rastlaşıyoruz.

Kente kadar uzun süren yolda anıtlara rastladık. Sovyet halkı Nazi saldırganlığına karşı Moskova'yı ev ev, mahalle mahalle savunmuş. Anıtlar bu savaşımda yaşamlarını yitirenler için. En yiğit evlatlarını bu kavgada yitiren Sovyet halkı o gençlerin, yaşlıların anılarını ayakta tutuyor. Anti - faşist savaşçıların anıları taşlara ve yüreklere kazınmış.

Yerleştiğimiz otel Komsomol'a ait. Birçok benzerlerinden bir tanesi. Havaalanı gibi burası, d·Havana'ya giden delegasyonlara bir, iki geceliğine konukluk ediyor. Sürekli bir hareketliliği var. Ertesi gün programımız yoğun hemen yatıyoruz.

Sabah hepimiz festival için hazırlatmış olduğumuz tek tipten giysilerimizle aşağıya indik. Mavi gömleklerimiz, kırmızı fularlarımız var. HAFEST amblemi, festivalin davulcusu süslüyor gömleklerimizi. Önce hep beraber Meçhul Asker Anıtı'na gittik. Dünyamızın faşizm belasından kurtulması için, sosyalizm için yaşamlarını yitirmiş milyonlarca Sovyet vatandaşı için yanan ateşin önünde saygı duruşunda bulunduk. Hepimizin kafasından geçenler aynı. **«O insanların niçin yaşamlarını yitirdiklerinin bilincindeyiz. Ve bizlere bıraktıklarına her şeyimizle bağlıyız.»**

Lenin. Lenin'i göreceğiz. Sonunun hiçbir zaman geleceğine inanmadığımız bir kuyruğa ortasından girdik. O büyük insanın, dünya halklarının ölümsüz önderinin Mozelesi önündeki bu sonu gelmez kuyruk o güne ait değil. Gündüzleri Kızıl Meydan, bu kuyruksuz düşünülemiyor.

Bu sırada ilginç bir şeye tanık olduk. Yeni evli çiftler, evlenme töreninden hemen sonra ilk olarak Meçhul Asker Anıtı'nı ziyaret ederek çiçek bırakıyor, saygı duruşunda bulunuyorlar. Beraberliğe doğru atılan ilk adımda bugünlerin hazırlayıcılarına saygılarını belirtiyorlar.

Lenin'i gördük. Soluğumuz tutularak geçtik önünden. O, herşeyi gören gözleri kapalı, uykuda gibi. Dağları, tankları, orduları deviren elleri yumruk. O an kafamdan geçenler kitapları doldururdu ama, anlatmak çok güç. Kısaca O'nu gördük.

Moskova, büyük ozanımız Nazım Hikmet'e yıllarca evsahipliği yapmış bir kent. Ve büyük ozan Türkiye topraklarına getirilinceye dek orada yatacak. Bütün delegasyonun ortak dileğiyle O'nu ziyaret etmek. Dileğimizi ilettik, sevinerek kabul edildi. Eğer ilk kez yasal olarak bir festivale katılan grup olduğumuz gözönüne alınırsa, 3. Festivalin onur konuğu Nazım Hikmet'in mezarını, festivale giderken ziyaretimizin büyük önemi ortaya çıkar.

O ünlü isimlerin yattığı mezarlıkta O'nu ziyaret ettik. Getirdiğimiz Türkiye toprağı ve çok sevdiği Boğaziçi suyunu mezarına döktük. Uğrunda savaştığı ilkelere sıkıca bağlı olduğumuzu bildirdik O'na.

Sanırım Festival öncesi Moskova'ya uğramak ve bu olanakları bulmak, tüm yolculuğumuzun en çok sözü edilir kısımlarındandır.

Uçağımız, öğleden sonra kalkıyordu. Hindistan delegasyonu ile aynı uçakta uçacaktık. Festivalin halklar arasındaki kardeşlik havası daha kapıdan girer girmez başlıyordu. Daha sonra isim sormalar, politik tartışmalar tüm yolculuk boyunca sürdü.

Uçağımız öğleden sonra kalktı. Hostes yolculuğun 17 saat süreceğini anons ettiğinde yolun uzunluğuna sıkıldık. Ama sosyalist bir ülkeye uçtuğumuzu ve ilk başkentten uçtuğumuzu düşününce, sosyalizmin eriştiği bu uzaklığı düşününce mutlu olduk. Amerika kıtasının ilk sosyalist ülkesine uçtuğumuzu düşündükçe seviniyorduk.

(Devam edecek)

Genç sanatçılar

YAPITLARINIZI GENÇLİĞİN SORUNLARININ SERGİLENMESİ VE SAVAŞIMINA KATKIDA BULUNMASI İÇİN FAŞİZME, EMPERYALİZME VE SAVAŞ KIŞKIRTICILARINA KARŞI BİRER SİLAH OLARAK KULLANIN! YAPITLARINIZLA BU SAVAŞIMA KATILIN, DAYANIŞMAYI PEKİŞTİRİN, YAŞAMA GEÇİRİN! HAYDİ GÖREV BAŞINA! HAYDI YARIŞMAYA!..

İGD AKSARAY (Niğde) ŞUBESİNİ FAŞİSTLER YAKTI

Aksaray'da her geçen gun daha bir gelişip güçlenen ileric igençlik hareketinin ve Aksaray' daki ilerici gençlik hareketinin tek örgütlü gücü olan İGD'nin yığınsallaşmasını, güçlenmesini kırmak amacıyla, İGD Aksaray Şubesi MHP'li, ÜGD'li, faşistler tarafından kundaklanarak yakıldı.

Aksaray'da kundaklama provokasyonundan evvel de faşist tezgâhlar ardı arkası kesilmeksizin uygulanınaya konmaktaydı. Üstelik CHP'li (?) Yılmaz Cemal'in Bor ve Niğde'ye doldurduğu faşistler tarafından...

Kundaklama provokasyonunun şimdilik en son halkasını oluşturduğu faşist saldırılar bundan bir ay kadar önce iki yurtsever gencin faşistler tarafından bıçaklanmasıyla başladı. Bu faşist saldırıyı protesto etmek amacıyla TÖB - DER ve İGD Aksaray şubeleri ile AK - DER ortak bir bildiri basarak yığınsal bir şekilde dağıttılar.

Protesto bildirisini ve Aksaray ilerici güçlerinin birliğini içlerine sindiremeyen faşistler bildiri dağıtımından 2 gün sonra Belediye parkında oturan İGD üyesi Hüseyin Çelik, Necip Yılmaz'ı, onların arkadaşı üç yurtsever genci ve bir TÖB - DER üyesini döverek yaraladılar. Bu saldırıya karşı demokratik örgütler faşistlere gereken dersi verdiler. Deliye dönen faşistler 9. 9. 1978 gecesi İGD Aksaray Şubesi binasına girip yerlere gazyağı dökerek yaktılar. Kundaklama sonucu, şubedeki afiş, pankart, kitap ve benzeri eşyaların yanısıra bütün kapılar yandı.

Faşistlerin yaptığı gün gibi açık olan bu olay emniyet yetkililerine bildirilmesine rağmen faşist kundakçılar yakalanmadı. İGD Aksaray Şubesini yakanlar o gece «İGD Aksaray'da bitti, tükendi, tükettik» dediler. Ama yanıldılar. İşte buradan duyuruyoruz ki; İGD Aksaray Şubesi yine dimdik, yine ayakta. Üstelik savaşımına daha bir bilenmiş olarak devam edecek.

NİĞDE AKSARAY'LI İLERİCİ
YURTSEVER GENÇLER

İÇ ANADOLU'DA DOSTLUK DAYANIŞMA

● Mehmet Çetiner, Küba'daki izlenimlerini anlatıyor.

Geçtiğimiz ay içinde Kırşehir, Kayseri ve Aksaray'dan gelen ilerici yurtsever gençler İGD Niğde temsilciliği'nin öncülüğünde Niğde'nin Gebere barajına **«Dostluk ve Dayanışma»** gezisi düzenlediler.

İç Anadolu'da ilk defa böylesi yığınsal ve disiplinli bir gezinin yapılmasını Niğde halkı ilgiyle izledi.

İlerici yurtsever gençler şiirler okudular, marşlar söylediler, halaylar çektiler gezide, dayanışmanın sıcak coşkusuyla.

İç Anadolu'yu ve özellikle de Niğde'yi küçük burjuva devrimciliğinin kalesi olarak görme hastalığında olanlar, böylesi yığınsal ve örgütlü bir dayanışma eylemi karşısında neye uğradıklarını şaşırdılar.

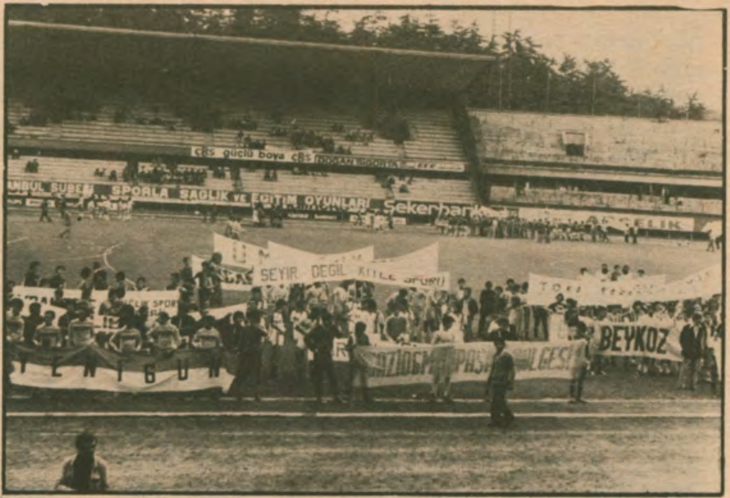
İGD Niğde Temsilciliği açılalı henüz bir ay olmuşken İGD'nin hızlı gelişimi, gençlik yığınlarını örgütlemesi faşistini de, maocusunu da, maceracısını da çılgına çevirdi. Onlar, İGD Niğde'de henüz bir filizken saldırdılar ilerici gençliğin tek kitle örgütüne. Ama ulaşamadılar bu haince emellerine, ulaştırmayacağız da! **«Yolumuz işçi sınıfının savaş yoludur»** belgisini kendisine kılavuz edinmiş İGD'nin kökleri artık Niğde'de DİTAŞ'tadır. BİRKO'dadır, ÇİMENTO SANAYİİ'ndedir. Tüm Tüdkiye'de olduğu gibi Niğde'de de İGD'nin işçi sınıfıyla arasındaki savaş bağlarını hiç bir güç kıramaz.

YAŞASIN YOLUMUZ İŞÇİ SINIFININ SAVAŞ YOLUDUR BELGİSİNİ GÖZBEBEĞİ GİBİ KORUYAN İGD!

NİĞDE'Lİ
İLERİCİ YURTSEVER
GENÇLER

kitle sporu yolunda

SPORLA SAĞ

Oyunların açılış günü turnuvaya katılan kulüpler ile dağıtılan bildirilerle halka duyurulmuştur. Halk koşusuna katılacak olan yaşlı, genç binlerce kişi erken saatlerde İnönü Stadyumunda toplandılar. Koşuya katılanlar görevli 4 doktor tarafından muayene edildiler. Koşu stadın içerisinde başladı. Koşucular stadyum - Maçka Parkı çevresi - Stadyum parkuru üzerinde birincilik için değil, sağlık için koştular.

İkibinin üzerinde koşucunun katıldığı, yaklaşık 5 km. lik koşunun bitiminden sonra Amatör Sporcular Derneği İstanbul Şube Sekreteri Ufuk Saka ile Halkevleri İstanbul İ.K.K. Başkanı Şefik Asan açılış konuşmaları yaptılar. Beden Terbiyesi Genel Müdürü Sabahattin Erman, İstanbul Valisi İhsan Tekin ile demokratik kuruluşlardan gelen mesajlar okundu.

Folklor gösterileriyle devam eden açılış, turnuvaya katılan kulüplerin geçişi ve daha sonra Kocasinan Halkevi - Çetinkaya S.K. arasında oynanan futbol maçıyla son buldu.

ŞABAN ÇAKIR

Bayrampaşa Halkevi S. K.

Bayrampaşa Halkevi spor kolunda çalışıyorum. Turnuvanın açılışında da belirtildiği gibi barıs, dostluk, dayanışma temelleri üzerinde yükselen ve gittikçe güçlenen bu çalışmalar bizi oldukça duygulandırdı. Bu ülkemizdeki egemen spor anlayışına verilmiş anlamlı bir cevaptır.

Samandağ'da provokasyonlar sökmeyecektir

3 Eylül Pazar günü Yeşilyazı köyünde «Yeşilyazı Kültür Derneği» (YKD)'nin 2. olağan kongresi bittiği sıralarda SGB'liler kongre dolayısıyla asılan afişleri yırtmak için küçük çocukları gönderdiler. Orada SGB'lilere gereken cevap verildi. Yine aynı gün aynı saatlerde Samandağ'ın başka bir yerinde Dev - Genç'liler bir İGD üyesine arkadan saldırarak kafasına sopayla vurup kaçtılar. Bu olaydan birkaç saat sonra ise motorsikletle gitmekte olan bir İGD üyesini motorsikletten düşürüp sırtından kurşunladılar.

Pazar günü İGD üyelerine yapılan bu saldırılar karşısında ilerici yurtsever gençler halkın da desteğiyle saldırganları bir hafta süreyle çarşıya sokmadılar. Bir hafta süreyle derneklerini bile açamadılar.

4 Eylül günü ise, çarşıya inemeyen Dev-Genç'liler mahalle arasında babasıyla birlikte geçmekte olan bir İGD üyesine saldırdılar, tabancayla bacağından yaraladılar.

6 Eylül günü, maocu bozkurtlar bir İGD üyesine saldırdılar. Bu saldırılarına anında cevap verildi.

İGD Samandağ Yenimahalle Şubesine yönelik bu saldırılarda saldırganlar amaçlarına ulaşamadılar. Samandağ halkının ve ilerici yurtsever gençlerin kararlı tutumları İGD üzerinde oynanmak istenen oyunları bozdu. Samandağ'da güçleri olmayan maocular ve küçük burjuva devrimci akımlar dışarıdan adam getirip, silahlı saldırılar düzenleyerek İGD'nin saygınlığını yok edebileceklerini, Samandağ'da tutunabileceklerini sanıyorlarsa aldanıyorlar. Bu saldırganlar şunu iyi bilsinler ki İGD'ye yapılan saldırılar hiç bir yerde cevapsız kalmamış, saldıran eller tek tek kırılmıştır. Samandağ'da da İGD'ye uzanan eller kırılacaktır.

SAMANDAĞ'LI
İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

...leri bir adım

...LIK VE EĞİTİM OYUNLARI BAŞLADI

● 2000'den fazla kişinin katıldığı Halk Koşusu.

oyunlara katılan kulüpler

Bayrampaşa Bölgesi : Bayrampaşa H.E. Spor Kolu, Altınkanat S.K., Ayvalıdere S.K., Baharspor, Bayrampaşagücü, Cumhuriyet S.K., Çetinspor, Espiyespor, İlerimermer S.K., İliç Teknik S.K., Kosova S.K., Şahinspor, Timurspor.

Maçlar iki grupta yapılmaktadır.

Beşiktaş Bölgesi : Beşiktaş H.E. Spor Kolu, Arnavutköy Spor Birliği, Boğazgücü S.K., Gültepe Akınspor, Kuruçeşme Gençler Birliği, Maçka İdman Yurdu, Onbir Yıldız S.K., Sancak Tuzbabaspor, Yıldızspor.

Maçlar iki grupta yapılacaktır.

Beykoz Bölgesi : Beykoz H. E. Spor Kolu, Tokatköyü G. S. K., Tokatköyü Karadeniz S. K., Sümerspor.

Maçlar tek grupta olmaktadır.

Gaziosmanpaşa Bölgesi : Alibeyköy H.E. Spor Kolu, Adaspor, Akarsu S.K., Alibeyköy Parse. S. K., Aşkınspor, Bahçeligençlik S.K., Doğanyıldız S.K., Fıratspor, Kumkapı Atakspor, Mithatpaşa S. K., Plevne S. K., Seyrantepe S.K., Topçular S.K., Umut 78 S.K., Yenigün S.K., Yeşilpınar S.K.

Maçlar üç grupta yapılmaktadır.

Güngören Bölgesi : Güngöre H.E. Spor Kolu, Bakırköy H.E. Spor Kolu, Alemdar S. K. Genç, Bayburt S.K., Birlikspor, Bomcici S.K., Feriköy Coşarspor, Haznedar Gençlergücü, İlkyuva S. K., Kartal 78 S.K., Kartal 77 S.K., Parseller Camialtı, Soğanlı S.K., Yeşilbağ Gençlergücü, Yeşilbağ Yıldıztepe.

Maçlar iki grupta yapılmaktadır.

Kocasinan Bölgesi : Kocasinan H.E., Aksaray İdman Yurdu, Bahçelievler Hnbiras S.K., Çetinkaya S.K., Emekspor I, Emekspor II, Fındıkzade S.K., Haznedar Güvenspor, Kuleli İdman Yurdu, Kulespor, Nadirspor, Üçevler.

Maçlar iki grupta yapılacaktır.

Sefaköy Bölgesi: Sefaköy H.E. Spor Kolu I, Sefaköy H.E. Spor Kolu II, Halkalı H.E. Spor Kolu, Sefaköy Güneşspor, Sefaköy Özkartalspor, Sefaköy Sultanmurat S.K., Sefaköy Şafak 77 I, Sefaköy Şafak 77 II, Tuna 78 S.K., Yeşilova Acarspor I, Yeşilova Acarspor II, Yeşilova Kartalspor, Yeşilova Şafakspor, Yeşilova Şafak 77 I, Yeşilova Şafak 77 II.

Maçlar üç grupta yapılmaktadır.

NADİR KAYACAN
Beşiktaş Halkevi S. K.

Beşiktaş Halkevi spor kolunda çalışmaktayım. Bu turnuvanın düzenlenişi bence çok olumlu bir hareket. Bu turnuvanın amacının sporu seyir sporu olmaktan çıkarıp, sporu kitlelere maledeceğine, kitleler arasında dostluk ve dayanışmayı güçlendireceğine inanarak ASD'yi tüm çalışmalarında destekliyorum.

ASD İST. ŞB. SEKRETERİ UFUK SAKA :

haydi oyunlarla dayanışmaya

Amatör Sporcular Derneği İstanbul Şubesi olarak kuruluşumuzdan beri bugünkü spor anlayışı içerisinden doğan, ancak, birçok sorun ve olanaksızlıklarıyla bu anlayışla çelişen, ona karşı olan federe - olmayan kulüplere ve oradaki sporcu arkadaşlara özel bir önemle yaklaştık. Derneğimizin var oluş nedenlerinden olan bu ilişkilerin kurulabilmesi için İstanbul'un yedi bölgesinden 85 federe olmayan kulüple bir futbol turnuvasının örgütlenmesi yapıldı. Turnuvayı Halkevleriyle birlikte düzenlememiz Halkevlerinin yaygın bir örgütlenmeye sahip olmaları nedeniyle katılımın yüksek olmasını sağladı.

Ancak, günümüzde sağlık için spor yapabilme gereksiniminin futbolun dışında sağlanabileceği bir gerçektir. Bu yüzden bu amaca yönelik Halk Koşusu ile UÇY dolayısı ile Çocuklar koşusunu da turnuvanın açılş ve kapanş günleri programına aldık. Bu konunun tam olarak halledilebilmesi de İstanbul Tabipler Odasnın bu koşullarda doktor görevlendirmesi ile sağlandı.

Yapılan spor olayı ne olursa olsun, onun günümüzde kullanılması sorunu, yani sporun ne olup, ne olmadığı, ne olması gerektiği sorunu ortada durmaktadır. Ayrıca herkesin ağzından düşürmediği KİTLE SPORU'nun hangi içeriği taşıması gerektiği de önemli bir konu. Bu yüzden Turnuva devam ederken bu konuları içeren seminer, açıkoturum, forumların düzenlenmesinin uygun olacağı gerçeği ortaya çıktı. Ayrıca tüm amatör sporcularla, federe olmayan tüm kulüplerin katılacağı bir dayanışma gecesinin bu yoldaki çalışmalara sağlayacağı büyük katkılar düşünülerek, turnuvanın bitiminden sonra böyle bir geceyi yapmayı kararlaştırdık.

Bütün bu spor olayları içinde, bu organizasyon, bir futbol turnuvasını aştı. İçerisinde sağlık için yapılan koşuların, futbol turnuvasının, spor tartışmalarının, gecelerin bulunduğu OYUNLARA dönüştü. Şimdi gündemde olan A.S.D. İstanbul Şubesinin bu çalışmasına tüm sporcuların —lisanslı ya da lisanssız— A.S.D. İstanbul Şubesinde birleşmeleridir.

Yaşasın sporla sağlık ve eğitim oyunları.

Yaşasın federe olmayan kulüplerin arasındaki dostluk ve dayanışma!

Tüm sporcular ve spor yapmak isteyenler, Amatör Sporcular Derneğinde birleşin!

ANKARA'DA FAŞİST ŞİLİ CUNTASI LANETLENDİ

Şili'deki faşist darbeden bu yana Şili halkıyla tüm dünya ilerici ve demokratik güçlerinin sürdürdüğü dayanışma eylemleri gün geçtikçe güç kazanıyor.

11 Eylül 1978 günü Ankara'lı ilerici yurtsever gençler de Şili elçiliğinin önüne siyah çelenk koyarak yaptıkları konuşmalarda Şili'deki faşist Pinoşe rejimini lanetlediler.

AFSAD İSTANBUL'DA SERGİ AÇTI

Afsad — Ankara Fotoğraf Sanatçıları Derneği — İstanbul'un Çamlıktepe gecekondu mahallesinde, «Bulutlar Adam Öldürmesin» adlı bir fotoğraf sergisi açmıştır.

Afsad'ın dost örgüt İFSAK yardımıyla açtığı sergi Çamlıktepe halkı tarafından ilgiyle izlenmektedir.

kısa...kısa...

ADANA

● İGD, İKD, TÜS - DER, GEB gibi demokratik kitle örgütlerinin ortaklaşa düzenledikleri anti - faşist gösteriyle 1 Eylül Dünya Barış Günü kitlesel olarak kutlandı. İGD, düzenlenen geceye folklör, tiyatro ve korosu ile katıldı. İki binin üzerinde ilerici, yurtsever ve demokratın katıldığı gece **«141 - 142'ye hayır!» «Barış, Dostluk, Dayanışma!», «Nötron Bombasına Hayır!»** belgileriyle sona erdi.

KARS

● Kars'ta 1 Eylül Dünya Barış Günü ile ilgili olarak İGD Kars Şubesi, GEB Kars Şubesi ve SGB Kars Şubesi ortak bir bildiri yayınladılar. Ayrıca TÖB-DER, TÜM - DER, GIDA - İŞ, İGD, SGB, GEB, Muhtarlar Derneği, Tek - Ges - İş Baş Temsilcisi, Kars DEV - GENÇ, Dev - San - Der ve Sukapı Mah. Kalkındırma ve Yardımlaşma Derneği imzalarıyla yayınlanan, son olayları ve çeşitli sorunları içeren bir bildiri yığınsal olarak dağıtıldı.

SÖKE

● **«Ulusal Bağımsızlık Haftası»** dolayısıyla afişleme yapar ilerici gençlere faşistler ve maocular saldırdı. Saldırıdan sonra

ilerici gençler polis tarafından karakola götürülerek işkence yapıldı. 6.9.1978 günü ise Söke'nin kurtuluş törenlerine katılan Kerim Tepedağ, başta Komiser Osman olmak üzere bazı polisler tarafından işkenceden geçirildi. Doktorların olay akşamı rapor vermedikleri Kerim Tepedağ halen Söke Devlet Hastanesi'nde yatmaktadır.

İSTANBUL

● İGD Genel Sekreteri Alaettin Taş basına yapmış olduğu yazılı bir açıklamada İGD Kayseri Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Erdal Soysal, Remzi Atabay, Ali İhsan adlı gençlerin faşistlerin saldırıları sonucu yaralanmalarını; Bakırköy'de ise İGD üyelerinin Bakırköy MHP İlçe Merekzinden silahla taranmasını kınadı. Taş, açıklamasında ayrıca faşist saldırıların son bulması için MHP, ÜGD, ÜOD'nin kapatılmasının, tüm faşist odakların dağıtılmasının gerektiğini bir kez daha belirtti.

İSTANBUL

● 13.9.1978 günü İGD Ankara Yenişehir Şubesi'nin kapatılması üzerine İGD Genel Başkanı A. Muhtar Sökücü basına yazılı bir açıklamada bulundu. Kapatma kararının anti - demokratik bir uygulama olduğunu belirterek protesto eden Sökücü ayrıca şöyle dedi: **«Bizi keyfi uygulamalarla engellemek çıkar yol değildir. İşçi sınıfımızdan aldığımız güçle bu engellemelerin üstesinden geleceğiz.»**

ESKİŞEHİR / ÇİFTELER

● Kısa bir süre önce açılan İGD Çifteler Şubesi örgütlenme çalışmalarına hızla devam etmektedir. Çifteler ve yöresinde bulunan köylü gençlerin örgütlenmesine de büyük bir önem veren şube bu alandaki çalışmalarını da yoğunlaştırmaktadır. Geçtiğimiz günlerde birçok ilerici karikatürcünün de açılışında hazır bulunduğu **«Karikatür Sergisi»** bu çalışmalara güzel bir örnek olarak gösterilebilir. Yüzlerce kişinin ziyaret ettiği sergi Çifteler halkı tarafından da ilgiyle izlenmiştir.

4° KNE-ODİGİDİS FESTİVALİ YAPILDI

EGE'NİN ÖTE KIYISINDAN DA KAVGA SESLERİ GELİYOR

Ege'nin karşı kıyısı, komşu Yunanistan, her geçen gün demokrasi güçlerinin atılımlarına, ilerlemelerine tanık oluyor. Son seçimlerden zaferle çıkan ilerici güçler yeni yeni başarıların peşinde koşuyorlar. Cunta kalıntıları, savaş kışkırtıcıları, NATO'cular, maocu grupçuklar bu gelişimi engelleyemiyor. Her yıl yapılan KNE — Odigitis festivallerinden geçtiğimiz günlerde yapılan dördüncüsü bu gelişimin somut bir kanıtını oluşturdu. Milyonun üstünde kişinin katıldığı dört gün süren festival, Yunan Komünist Gençliği — KNE'nin gücünün açık bir göstergesi oldu. Yoğun bir politik ve kültür programına sahip olan festival büyük bir coşkuyla kutlandı.

Bu yıl gerçekleştirilen festival iki büyük günleme ile çakışıyordu. Yunanistan Komünist Partisi'nin 60. ve KNE'nin 10. kuruluş yıldönümleri. Böylesine önemli günlemeler ile birlikte olması Yunan gençliğinin festivale daha titiz, daha sıkı sarılmasına neden olmuş. Ayrıca Parti'nin 10. Kongresinden çok kısa bir zaman önce çıkmış olması ve yerel seçimlerin yakınlığı festivalde coşkuyu arttıran diğer etmenler olarak rol oynuyordu.

KNE, Amerikancı cuntanın en baskılı dönemlerinin içinde filizlenmiş, serpilmiş ve gelişmiş bir örgüt. Emekçi, öğrenci, kırsal gençliğin en ileri ve dinamik unsurlarını bağrında topluyor. Her geçen gün nitelikçe ve sayıca güçleniyor. Son yapılan, yüksek okullar öğrenci seçimlerinin sonuçları örgütün gücünü dost - düşman herkese açıkça gösterdi.

KNE'nin üniversitelerde savaşkan bir geleneği var. Faşist cuntaya karşı en önemli direnişleri örgütlemiş. Politeknik'te şehitlerinin kanı taze duruyor. KNE anti - faşist, anti - emperyalist güçlerin birliğine özel önem veriyor ve böylesine bir birliğin yaratılması için tüm gücüyle savaşıyor. Anti - Faşist Öğrenci Örgütü, EFEE'nin içinde önemli bir güce sahip.

Sosyal Demokrat Pan Helenik Sosyalist Partisi gençlik örgütü (PASOK) ve iç partinin gençlik örgütü Rigos Fareos gibi örgütlerle çeşitli alanlarda iş birliği yapıyorlar.

Yunan Komünist Gençliğini, gelişiminde ve güçlenmesinde merkez yayın organı ODİGİTİS' ten (Öncü) ayrı düşünmek olanaklı değil. KNE' nin güçlenmesi, yığınlara inmesinde biricik araçlardan birini oluşturuyor haftalık Odigitis. Her üyenin, istisnasız birincil görevi gazetesini okumak, yaymak ve tartışmak. Bu görev üyenin örgütüne, daha doğrusu inançlarına bağlılığının başta gelen koşulu ve ölçütü olarak kabullenilmiş. Şunu belirtmek gerekir ki genç Yunan komünistleri bu görevlerine sıkı bir biçimde sarılmış. Odigitis 100.000'in çok üstünde satıyor. Gazetenin yayına çıktığı günler büyük meydanlar, ana caddeler, tren istasyonları KNE'nin belgileri ve Odigitis sesleriyle çınlıyor.

Festival Atina'nın proleter bir banliyösü olan Peristeri'de yapıldı. Festival alanı bir çöplük iken geçen yıl KNE üyelerinin çabalarıyla düzenlenmiş ve uygun bir hale getirilmiş. Binlerce genç geceli, gündüzlü çalışarak hazırlamışlar festival alanını. Marangoz tezgâhları, demir atelyeleri inşa etmişler. Çok daha önemlisi ana festivale hazırlık için 40'dan fazla yerde yerel, bölgesel şenlikler örgütlemişler. Böylece olanaklı olduğu kadar geniş gençlik yığınlarının istemlerinin ana festivalde dile gelmesi sağlanmış.

Son festivalde en çok ilgiyi çeken bölümlerden bir tanesi Uluslararası Dayanışma alanıydı. Başta DDGF olmak üzere birçok kardeş gençlik örgütü bu alanda tanıtılıyor, hazırlanan panolarda savaşımları dile getiriliyordu.

KNE — Odigitis Festivali'nde Türkiye işçi sınıfının, ilerici gençlik hareketinin savaşımının tanıtıldığı bölümler, Yunanistan halkı ve gençliğinin özel ilgisiyle karşılanıyordu. Panolarda yer alan afiş ve fotoğraflar ilerici gençliğin savaşımını sergiliyordu.

Festival alanında ayrıca resim, heykel sergileri, çocuk yılı ile ilgili alan ve çocuk parkı, spor merkezi, tiyatro, sinema, büyük konserler için sahneler, gençliğin savaşımının çeşitli yönlerini anlatan sergiler yer almaktaydı.

Kapanış günü akşamı yarım milyona yakın insan festival alanında toplanmıştı. KNE Merkez Konseyi 1. Sekreteri Gondikas ve YKP MK 1. Sekreteri Florakis birer konuşma yaparak gençlik sorunları, uluslararası sorunlar ve güncel konular üzerinde durdular. Büyük coşkuyla karşılanan bu konuşmalar binlerce kişinin, genç erkek, kız, işçi, köylü, üniversitelinin beraber oynadıkları sirtaki ve beraber söyledikleri şarkılarla devam etti. Kimi yerde yumruk, kimi yerde kalem, olan kavga kimi yerde dans ve şarkı olarak sürüyordu. Üreten ve yönetmeye hazır eller her yerde olduğu gibi sarılıyorlar savaşıma Yunanistan'da. Ve Ege' nin öte yakasından da kavga sesleri geliyor.

ΟΔΗΓΗΤΗΣ
213 Κ. ΠΑΡΝΑΣΣΗΣ
15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ δρχ.7
ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ Κ.Σ. ΤΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ - Κ.Ν.Ε